

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1984-1985

Nr. 11

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

19 MAART 1985

INHOUDSOPGAVE

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	447
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur	448
M. Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden	447
Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg	461
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud	464
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting	468
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs	473

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	474
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur	474
M. Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden	475
Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg	477
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting	478

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur	478
M. Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden	479
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting	479
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs	480

Blz.

**III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLE-
MENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)**

G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	482
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting	482
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs RECHTZETTING	483 489

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)****G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID****Vraag nr. 33
van 28 januari 1985
van de heer J. GABRIELS****Bitsingen ('provincie Luik) — Stand van zaken in verband met mergelontginning**

Voor het ontginningsgebied ten behoeve van de cementindustrie, dat ontgonnen wordt onder de Gemeente Eben Emaël (Bitsingen) in de provincie Luik, werd op 13 april 1977 een overeenkomst afgesloten tussen de Belgische Staat — op dat ogenblik vertegenwoordigd door de Minister van Waalse Aangelegenheden, Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, de Minister van Openbare Werken en de Waalse Staatssecretaris van Streekeconomie — en een Belgisch cementbedrijf.

Ingevolge de staatshervorming is de bevoegdheid inzake oppervlaktedelfstoffen een regionale materie geworden. Ik heb vanaf 1977 de problematiek van de mergelontginning van zeer nabij gevolgd, maar ben momenteel niet meer in staat deze materie te volgen wat betreft de verantwoordelijkheid van de regering hierin.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Verloopt de exploitatie van de bovenvermelde groeve volgens plan?
2. Hoeveel werd tot op heden reeds geëxploiteerd aan welk ritme?
3. Hoe is de stand van zaken in verband met de herordening van dit gebied?
4. Zijn er reeds onteigeningen gebeurd in de gebieden, die als reservezone bestempeld zijn?
5. Hoe groot is de waarborgsom, die tot op heden werd gestort ingevolge de overeenkomst van 13 april 1977?
6. Welke overeenkomsten zijn er tot op heden reeds verricht in verband met de omlegging van de RW 17 (artikel 7 van de overeenkomst)?
7. Waarom werd een nieuwe brug aangelegd over de Jeker op het grondgebied van Eben Emaël? Door wie werden de kosten gedragen?
8. Is het juist dat er op het grondgebied van de gemeente Riemst een nieuwe weg zal aangelegd worden ter vervanging van de huidige RW 17, die door het te ontginnen gebied zal lopen? Op welke termijn zullen deze werken aangevat worden? Mag ik een plan van het tracé van deze weg?

9. In hoeverre zijn er nieuwe exploitatievergunningen toegekend in functie van reeds geordende gebieden?

10. Mag ik tot slot een overzicht van alle exploitatiegebieden bestemd voor het winnen van mergel t.b.v. de cementindustrie? Welke oppervlakte en welke hoeveelheden worden jaarlijks afgegraven?

Antwoord

De mergelgroeven Romont en Caestert te Eben-Emaël-Kanne worden door de „NV Cimenteries CBR Cementbedrijven” enkel op Waals grondgebied ontgonnen.

De overeenkomst waarop deze ontginning steunt, heeft betrekking op twee gebieden die beide deels in het Vlaamse en Waalse Gewest zijn gelegen. De overeenkomst werd van Waalse zijde ondertekend door de Minister van Waalse Aangelegenheden, de Minister van Openbare Werken en de Staatssecretaris voor Streekeconomie van het Waalse Gewest. Van Vlaamse zijde werd ze niet ondertekend door de Staatssecretaris voor Streekeconomie, Ruimtelijke Ordening en Huisvesting van het Vlaamse Gewest, aangezien ingevolge het koninklijk besluit van 5 april 1977, dat het gewestplan Sint-Truiden-Tongeren vastlegde, bedoelde gebieden ofwel als agrarisch gebied ofwel als natuurgebied met wetenschappelijke waarde werden aangeduid.

Ingevolge dit koninklijk besluit werden er derhalve geen exploitatievergunningen afgeleverd en stellen er zich evenmin problemen wat betreft de herordening van bedoelde gebieden in het Vlaamse Gewest.

**Vraag nr. 44
van 18 februari 1985
van de heer N. DE BATSELIER****Vlaamse Gemeenschap — Wetenschappelijk beleid**

Hoeveel financiële middelen werden op jaarbasis overgeheveld naar de Vlaamse Gemeenschap voor toegepast wetenschappelijk onderzoek?

Hoeveel wordt heden door de Vlaamse Gemeenschap op jaarbasis gebruikt voor toegepast wetenschappelijk onderzoek?

Wie zal de bijkomende fondsen uit het „Meerjarenplan van de heer Maystadt” beheren? Komt er een soort Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek met deelname van de sociale gesprekspartners, of zal dit gebeuren rechtstreeks via de Gemeenschapsminister?

Antwoord

Door de gedeeltelijke regionalisering van het prototypofonds (voor tweederden) en het Instituut tot aanmoediging van het Wetenschappelijk Onderzoek in Nijverheid en Landbouw (voor éénderde) wordt er naar het Vlaamse Gewest een bedrag getransfereerd van 35 1,6 mio F in 1984, 703,2 mio F in 1985 en 1.054,8 mio F in 1986 en de volgende jaren.

Voor het geheel van de onderzoekskredieten met economische finaliteit werd er op de begroting van 1984 een bedrag van 1.479,5 mio F ingeschreven. Voor dit jaar loopt dit bedrag op tot 1.555,5 mio F.

Omtrent de middelen die in het kader van het „inhaalprogramma Maystadt” aan de Vlaamse Regering zullen worden ter beschikking gesteld, wordt momenteel nog besproken hoe deze middelen zullen worden beheerd.

Vraag nr. 48
van 27 februari 1985
van de heer L. VANHORENBEEK

Instituut voor Optica Raymond Thiebaut — Diploma's

Het Instituut voor Optica Raymond Thiebaut te Brussel hangt af van de Orde der Opticiens en behoort tot het hoger onderwijs van het korte type met een Nederlandstalige en een Franstalige afdeling waarvoor het lessenpakket identiek is.

Nochtans levert dit Instituut aan Nederlandstalige laureaten een diploma B1 en aan Franstalige laureaten een diploma A1 af. Dit onderscheid is merkwaardig temeer omdat een A1-richting kans geeft op beurzen waardoor dus de Nederlandstaligen in de kou komen te staan.

Het meest merkwaardige hierbij lijkt ons als zou de invoering van het A1-niveau geschied zijn na beslissing door de Franse deelregering.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen :

1. hoe hij tegenover dit B 1-A1 onderscheid staat;
2. of deze materie deel uitmaakt van getroffen maatregelen binnen de samenwerking tussen de Gemeenschappen en het overleg met de nationale Regering;
3. waaruit de uiteindelijk getroffen maatregelen bestaan;
4. hoe men voortaan dergelijk onderscheid zal opvangen?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het antwoord op deze vraag zal worden verstrekt door de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs.

Vraag nr. 49
van 4 maart 1985
van de heer J. VALKENIERS

Flanders Technology International — Taalgebruik publiciteitsfolders

Vindt u het normaal dat de firma Tyvek met tweeta-

lig adres op Flanders Technology International alleen folders uitdeelt met het Frans en het Engels als voertaal?

Zou men in de toekomst de firma's die deelnemen niet moeten verplichten om tenminste ook Nederlandstalige folders te hebben? Dit kan o.m. voorkomen in het deelnemerscontract.

Antwoord

Flanders Technology International 1985 is uitgegroeid tot een werkelijk internationale manifestatie van wereldformaat en moet dat in de toekomst ook blijven, ten bate van onze wetenschappelijke en technologische ontwikkeling, onze industriële vernieuwing, ons imago in de wereld, kortom ten bate van onze werkgelegenheid en onze welvaart.

De realisatie van deze doelstelling duldt geen enge bekrompenheid. Zij vergt integendeel de grootst mogelijke openheid op alle gebieden, ook op taalgebied als het om internationale manifestaties gaat.

De Vlamingen hebben die openheid: zij zijn wereldburgers en geen dorpelingen.

K. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 86
van 8 januari 1985
van de heer J. VALKENIERS

Manifestatiereeks „Brüssel-Berlin” — Bijdrage van de Vlaamse Gemeenschap

De manifestatiereeks „Brüssel-Berlin” kende een groot succes zodat kan gesteld worden dat dit voorbeeld navolging verdient.

Graag vernam ik welke inspanningen uw departement leverde om bij te dragen aan het succes van deze manifestaties?

Welk bedrag werd hiervoor uitgetrokken?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid volgende gegevens meedelen.

Op een totale begroting van 23 miljoen frank, opgesteld door de vereniging voor Tentoonstellingen van het Paleis voor Schone Kunsten, bedraagt de Duitse bijdrage 7 miljoen frank.

De bijdrage van de Vlaamse Gemeenschap werd bepaald op 3,5 miljoen frank.

Het resterende tekort werd bijgepast via verkoop van toegangskaarten, verkoop catalogi en een bijdrage van de Vereniging voor Tentoonstellingen van het Paleis voor Schone Kunsten.

Vraag nr. 93
van 10 januari 1985
van de heer J. VALKENIERS

Vlaams Kleinkunst Archief — Subsidiëring

Men meldt mij de zorgwekkende toestand waarin het Vlaams Kleinkunst Archief zich bevindt.

Structureel zijn er geen voorzieningen, personeel en materiaal om de verzameling te verwerken is nauwelijks aanwezig en het geheel is ondergebracht in een pand dat totaal ongeschikt is.

Verder bestaat dit archief slechts dank zij de goede wil van de initiatiefnemer en een kleine, onzekere subsidie.

Kan hieraan niet verholpen worden?

Aanvullend antwoord

Aansluitend bij — en ter aanvulling van mijn antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik thans nog meedelen dat er initiatieven aan de gang zijn inzake de oprichting van een Theaterarchief en -documentatiecentrum (TAD) binnen het „Archief en Museum voor het Vlaamse Cultuurleven”.

Dit TAD werd trouwens door mij, op advies van de Vlaamse Museumraad, reeds met een startsubsidie van 300.000 fr. betoelaagd en is — doordat het kan aanleunen bij een sinds een halve eeuw bestaand documentatiecentrum over alle aspecten van het Vlaams Cultuurleven, inclusief de kleinkunst — de aangewezen instantie om het blijkbaar in moeilijkheden verkerende lokale initiatief te Turnhout onder zijn vleugels te nemen.

Het is m.i. ondenkbaar en bovendien deontologisch niet aanvaardbaar dat een documentatie over Vlaamse kleinkunst, tot stand gekomen met Vlaams Gemeenschapsgeld, door welkdanige omstandigheden ook zou worden overgedragen aan het Nederlands Theater Instituut in Amsterdam wanneer er op geen 50 kilometer van Turnhout een instituut bestaat dat bezig is zijn reeds aanzienlijke theatercollecties te valoriseren en dat bovendien, in voorkomend geval, de eventueel bedreigde Turnhoutse **kleinkunstdocumentatie** met open armen wil opnemen ter aanvulling en ter uitbreiding van de reeds bestaande collecties op dit terrein.

Vraag nr. 110
van 24 januari 1985
van de heer O. VAN DEN BROECK

Filharmonisch Orkest van Vlaanderen — Uitvoering van het „Requiem van Verdi”

Maandag 7 januari ll. werd in de „Koningin Elisabeth”-feestzaal van de Zoo van Antwerpen het Requiem van Verdi door het „Filharmonisch Orkest van Vlaanderen”, onder leiding van haar nieuwe (en vaste) dirigent Emil Tchakarov, gespeeld. Hierbij traden ook het „Koor Cantores” (Brugge) en het „Koninklijk Toonkunstkoor Orpheus” (Venlo) op, evenals een viertal vermaarde solisten.

Deze uitvoering, waarbij de Filharmonie voor het eerst met een volledige bezetting van 96 musici speel-

de, en gezien moest worden als een nieuwe start, kende een uitbundig succes. Het was bovendien een eenmalige uitvoering, die niet hernomen zal worden.

Rekening houdend met het feit dat het hier gaat om een belangrijke mijlpaal in het artistiek gebeuren van Vlaanderen, dat de uitvoering verschillende miljoenen gekost heeft, had ik graag van de geachte Gemeenschapsminister vernomen waarom de BRT :

- het concert niet rechtstreeks op TV heeft gebracht;
- het concert niet in uitgesteld relais op TV heeft uitgezonden ;
- het concert op de radio niet heeft uitgezonden.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat de BRT dit concert niet rechtstreeks heeft uitgezonden en ook niet opgenomen heeft voor latere uitzending wegens een combinatie van drie factoren :

- 1° het feit dat de plannen van de Filharmonie van Antwerpen pas in een vaste vorm waren gegoten toen de produktiemiddelen van de BRT al voor andere taken vastgelegd waren;
- 2° het gebrek aan bij komende technische faciliteiten;
- 3° het gebrek aan financiële middelen om desgevallend de nodige bijkomende faciliteiten te bekostigen.

Vraag nr. 112
van 24 januari 1985
van de heer J. DE MOL

Voordrachtencyclus in de Koninklijke Bibliotheek te Brussel — Taalgebruik

Op 22 januari begon te Brussel in de Koninklijke Bibliotheek, onder de bescherming van de Unesco en met de steun van Europalia een voordrachtencyclus „Eerbied voor het kunstwerk”.

De uitnodiging bevatte de mededeling dat de lezingen, tenzij anders vermeld, in het Frans worden gehouden. Eén enkele lezing zou er, volgens het programma, in het Nederlands zijn!

Zowel met het oog op de activiteiten van de Unesco als op die van Europalia stelt de Vlaamse Gemeenschap middelen ter beschikking. Mag die Gemeenschap dan bij dergelijk initiatief niet enig respect voor haar taal verwachten?

Ik zou graag vernemen of de Gemeenschapsminister ter zake enig ongenoegen heeft of zal laten blijken?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat de bedoelde voordrachtencyclus niet door mijn diensten georganiseerd werd.

Ik wens mij derhalve niet in te laten met een materie die niet onder mijn bevoegdheid ressorteert.

Het gelieve het geachte lid zich voor deze aangelegenheid te richten tot Minister D. Coens.

Vraag nr. 115
van 29 januari 1985
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Etherreclame — Volume en kostprijs

Enkele jaren geleden werd de etherreclame nog uitgekreten als een vorm van kapitalistische decadentie, waartegen de luisteraar-kijker om politiek-etische redenen moest beschermd worden. Tot veler verbazing is deze reclame met de „stille trom” algemeen gangbaar geworden maar, merkwaardig genoeg voorbehouden aan vele parastatalen: Bestuur der Postchecks, Gemeentekrediet, NMKN, NMBS, ASLK, Beroepskrediet, Sabena, Lotto, Toto, Tiercé, enz.

1. Wie beslist over de identiteit van de adverteerders, het volume van publiciteitsuitzendingen (soms vermomd als gesponserde „spelen” of „gokken”)?
2. Welk is de prijs? Hoe wordt die bepaald? Wanneer en hoe wordt die aangerekend?
3. Acht de Minister niet dat aan de privé-instellingen een deloyale concurrentie wordt aangedaan?
4. Kan men aldus ook de sterk verhoogde sportreclame (wat tenslotte ook slukreclame is) van b.v.b. de bankinstellingen verklaren?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid verwijs ik naar mijn antwoord op zijn gelijkaardige vraag nr. 278 van 12.6.1984.

Vraag nr. 117
van 31 januari 1985
van de heer D. VERVAET

BRT-zendmast Vlezenbeek — Bescherming integriteit landschap

Naar ik verneem, wordt een BRT-zendmast van ongeveer 300 meter hoog geplaatst aan de hoek van de Hemelrijkstraat en de Hogebossenstraat op de **deelgemeente** Vlezenbeek van de gemeente **Sint-Pieters-Leeuw**, midden in een gaaf, beschermd landbouwgebied (gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse).

1. Werd hiervoor een bouwvergunning aangevraagd?
 Zo ja, werd de toelating gegeven en wanneer?
2. Werd de behoefte aan deze nieuwe zendmast onderzocht?
 Zo ja, welke zijn de resultaten?
3. Kan er een alternatieve plaats aangeduid worden om enerzijds de landbouwgrond te vrijwaren en om anderzijds de gaafheid en authenticiteit van het landschap te bewaren?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag breng ik het geachte lid in herinnering dat in oktober 1983 de 300 m hoge mast van BRT en RTBF te Waver neergestort is. Om redenen van technische aard en om een optimale ontvangst van de BRT-programma's in Vlaanderen en Brabant te garanderen, dient deze mast heropgebouwd te worden ten zuiden van Brussel op de hogere gebieden langs de Zennevallei en niet te Waver-Overijse. Vanwege de veiligheidsvoorschriften voor de luchtvaart kan een dergelijke mast evenwel alleen ten westen van de Zenne opgericht worden.

Op de concrete vragen van het geachte lid kan het volgende geantwoord worden.

1. De BRT heeft op 27.4.1984 een principieel advies gevraagd aan de Administratie van Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu. Een bouwvergunning is dus niet afgegeven en het is geenszins de bedoeling van de BRT nu al het werk aan te vatten.
2. Een mast te Sint-Pieters-Leeuw moet dienen ter vervanging van de vernielde installaties van Waver-Overijse. Intussen behelpt de BRT zich met oude afgeschreven installaties of tijdelijke installaties met beperkte mogelijkheden.

Voor het centrum van het land is er een dringende nood aan een degelijke FM- en TV-zenderinfrastructuur: op dit ogenblik kunnen heel wat TV-kijkers die niet aangesloten zijn op de teledistributie, het TV-2-programma niet meer ontvangen.

3. De bezorgdheid van het geachte lid voor de vrijwaring van de landbouwgrond en de authenticiteit van het landschap is begrijpelijk. Vanuit diezelfde bekommernis werd voorgesteld een zelfdragende mast op te richten die slechts een beperkt terrein vereist, in tegenstelling tot een **getuide** mast, waarvoor een veel grotere oppervlakte nodig is.

Tevens is de inplanting aan de Hemelrijkstraat reeds een alternatief: op 27.4.1984 heeft de BRT een principieel advies aangevraagd voor een gebied meer naar het oosten gelegen. Hierop stelde de Administratie Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu, op verzoek van de gemeente, voor de mast op te richten in de omgeving van een bestaande hoogspanningslijn, die het landschap al verstoord.

Na onderzoek van dit voorstel heeft de BRT dan de huidige vestigingsplaats voorgesteld aan de Administratie Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu.

Als besluit kan dan ook worden gesteld dat bij de oprichting van deze mast, ten behoeve van een Vlaamse openbare instelling, in ruime mate rekening wordt gehouden met een verantwoorde inplanting en met de adviezen van alle betrokken besturen.

Vraag nr. 118
van 1 februari 1985
van de heer L. VANHORENBEEK

BRT-uitzending „Dallas” — Rechten

Tot nog toe werden 148 afleveringen van de Amerikaanse serie Dallas op de TV-buis gebracht.

Mag ik vernemen welke rechten de BRT voor elke aflevering dient te betalen en of deze rechten gewijzigd zijn in de loop van de serie uitzendingen.

Antwoord

Hieronder geef ik het geachte lid de gevraagde gegevens.

Per aflevering bedroeg de huurprijs van deze reeks:

1979	YEAR I	19 afl.	1.525 \$
1980-81	YEAR II	35 afl.	1.750 \$
1981	YEAR III	23 afl.	1.750 \$
1982	YEAR IV	26 afl.	2.000 \$
1982-83	YEAR V	28 afl.	2.200 \$
1983-84	YEAR VI	30 afl.	2.350 \$
1984	YEAR VII	30 afl.	2.350 \$

Ik moet hierbij doen opmerken dat de opeenvolgende verhogingen van de huurprijzen het gevolg zijn van de onderlinge afspraken van de leden van de Motion Picture Export Association of America (MPEAA).

Deze prijsverhogingen werden dus ook op alle andere Amerikaanse televisieproducten toegepast.

Vraag nr. 119

van 6 februari 1985

van de heer J. VALKENIERS

Benoeming algemeen directeur Opera voor Vlaanderen te Gent — Kennis van de Nederlandse taal

In het Belgisch Staatsblad van 28 november 1984 doet de Opera voor Vlaanderen te Gent een oproep in het Nederlands en het Frans tot de kandidaten voor de te begeven betrekking van algemeen directeur.

Deze Vlaamse culturele instelling schijnt het normaal te vinden flink betaalde posten toe te kennen aan Nederlandsonkundigen, die uiteindelijk door de Vlaamse ingezetenen moeten betaald worden.

Acht de geachte Minister de gevolgde procedure normaal?

Indien een Nederlandsonkundige zou worden aangenomen, in welke taal zal hij zich onderhouden met personeel, artiesten, overheid en publiek?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen :

Uitgaande van de vaststelling dat de Opera voor Vlaanderen een Vlaamse culturele instelling is met internationale uitstraling, heeft de raad van bestuur van de OVV inderdaad besloten de vacantieverklaring van de betrekking van algemeen directeur te publiceren, niet alleen in het Staatsblad, maar ook in het Frans, het Engels en het Duits in buitenlandse vaktijdschriften.

Dat deze beslissing lonend is, moge blijken uit het feit dat een groot aantal kandidaturen werd ontvangen, niet alleen uit België, maar ook uit alle ons omringende landen, zelfs uit Noorwegen en Polen.

Ik mag aannemen dat, onder de waardevolle kandidaten, de raad van bestuur een bijzondere aandacht zal besteden aan Vlaamse sollicitanten.

Vraag nr. 122

van 7 februari 1985

van de heer D. VERVAET

48ste Vlaams Nationaal Zangfeest — Rechtstreekse uitzending door BRT

Op zondag 28 april 1985 heeft het 48ste Vlaams Nationaal Zangfeest plaats in het Antwerpse Sportpaleis. Bij het opmaken van het programma kreeg het streven naar verjonging speciale aandacht, zonder echter de traditie te verloochenen.

Dit unieke gebeuren kan men in Europa misschien enkel vergelijken met de „Last Night of the Proms” in Engeland. Die „Night ” wordt rechtstreeks uitgezonden door de BBC en later zelfs door de BRT-televisie.

Graag stel ik u hierover de vraag.

Waarom weigert de BRT het Vlaamse Nationaal Zangfeest, dat getuigt van een hoogstaande cultuur in ons land, rechtstreeks uit te zenden?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid laat de BRT mij het volgende weten:

„Een rechtstreekse reportage van het Vlaams Nationaal Zangfeest lijkt mij minder aangewezen daar die manifestatie opgebouwd is rond een spektakel en een politiek gedeelte. Hierbij dient opgemerkt te worden dat het zangfeest niet kan worden vergeleken met het 1 mei-programma of het Rerum-Novarum-programma, die eigen BRT-programma's zijn, waarbij het verloop van de manifestatie volledig in handen is van de BRT (de politieke uitspraken worden daarbij uit het programma gelicht).

De BRT-nieuwsdienst zal uiteraard wel een uittreksel van het Vlaams Nationaal Zangfeest brengen in het jaarnal volgens de aldaar geldende normen.

Wat de radio betreft, zal op 26 april aandacht worden besteed aan bovenvermeld zangfeest in „Uit de band” en dit om 10 u. 30. Verder zullen fragmenten worden uitgezonden op maandag 29 april van 21 u. 30 tot 22 u. en op maandag 6 mei van 21 u. 02 tot 21 u. 30.

Ik wijs erop dat de Raad van Beheer in de BRT, aangesteld door de Vlaamse Raad verantwoordelijk is voor de programmatie.

Vraag nr. 123
van 7 februari 1985
van de heer J. CAUDRON

BRT — Reportage van het Vlaams Nationaal Zangfeest 28.4.1985

Uit talloze ingezonden krantenstukken en moties uit de jongste jaren blijkt dat een groot aantal landgenoten belang hecht aan het Vlaams Nationaal Zangfeest. Zij willen dat de BRT-televisie tenminste een gedeelte van het Zangfeest rechtstreeks zou uitzenden.

Dit unieke gebeuren in Europa kan men misschien enkel maar vergelijken met de „Last Night of the Proms” in Engeland.

Die „Night” wordt rechtstreeks door de BBC uitgezonden en later overgenomen door de BRT-televisie.

Ondanks herhaald aandringen (zie ook mijn vraag nr. 75 in Bulletin van Vragen en Antwoorden van 1.2.1983 — nr. 7 — zitting 1982-1983) blijft de BRT echter weigeren ook dit jaar maar een gedeelte van het Zangfeest rechtstreeks uit te zenden.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernemen op de volgende vragen.

1. Hoe deze weigering door de BRT-televisie verantwoord wordt?
2. Op welke data en met welk gevolg de Raad van Beheer van de BRT dit dossier heeft besproken?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid laat de BRT mij het volgende weten:

1. Een rechtstreekse reportage van het Vlaams Nationaal Zangfeest lijkt minder aangewezen daar die manifestatie opgebouwd is rond een spektakel en een politiek gedeelte. Hierbij dient opgemerkt te worden dat het zangfeest niet kan worden vergeleken met het 1 mei-programma of het *Rerum-Novarum*-programma, die eigen BRT-programma's zijn, waarbij het verloop van de manifestatie volledig in handen is van de BRT (de politieke uitspraken worden daarbij uit het programma gelicht).

De BRT-nieuwsdienst zal uiteraard wel een uittreksel van het Vlaams Nationaal Zangfeest brengen in het jaarnal volgens de aldaar geldende normen.

Wat de radio betreft, zal op 26 april aandacht worden besteed aan bovenvermeld zangfeest in „Uit de band” en dit om 10 u. 30. Verder zullen fragmenten worden uitgezonden op maandag 29 april van 21 u. 30 tot 22 u. en op maandag 6 mei van 21 u. 02 tot 22 u. 30.

2. Het verzoek om op 28.4.1985 een rechtstreekse uitzending te verzorgen van het Vlaams Nationaal Zangfeest werd niet voorgelegd aan de Raad van Beheer. De Raad houdt zich overigens in principe alleen bezig met het algemeen programmabeleid.

Ik wijs erop dat de Raad van Beheer in de BRT, aangesteld door de Vlaamse Raad, verantwoordelijk is voor de programmatie.

Vraag nr. 124
van 7 februari 1985
van de heer P. PEETERS

Hoofdstedelijke Bibliotheek — Behuizing

Het zal de geachte Minister niet onbekend zijn dat de Nederlandstalige Hoofdstedelijke Bibliotheek te Brussel zeer ongelukkig behuisd is.

Reeds jaren vormt dit een groot probleem.

Geruime tijd terug bood zich een unieke gelegenheid aan om hierin verbetering te brengen, nl. toen het „Monnaie-House” op het Muntplein en dus in de onmiddellijke nabijheid van de huidige bibliotheek, werd te koop aangeboden.

Unaniem vroeg de raad van beheer dit gebouw aan te kopen, waarna in de diensten van de geachte Minister de aankoopprocedure werd ingesteld. Sedertdien zou men echter zonder nieuws zijn, en wat erger is, zou het gebouw reeds verkocht zijn aan een derde.

Kan de geachte Minister mededelen:

1. of hij het aankoopcomité had opdracht gegeven het „Monnaie-House” aan te kopen;
2. waarom men deze, volgens ingewijden unieke gelegenheid liet verloren gaan;
3. welke de concrete plannen van de geachte Minister zijn om de behuizing van de Hoofdstedelijke Bibliotheek in de nabije toekomst te verbeteren.

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

De mogelijke aankoop van het „Monnaie House” is reeds op de Vlaamse Executieve besproken.

Een schattingsverslag werd gevraagd aan het aankoopcomité.

Deze eigendom behorende tot een immobiliënpakket van de NV Thorpe is overgenomen door de investeringsgroep NV Wereldhaven.

Dit gebouw biedt qua ligging zeker veel voordelen.

Doch naast de zeer hoge aankoopprijs is er verder nog het probleem van de stabiliteit.

De norm NBN 303-103 betreffende de **gebruiksbelastingen** van gebouwen neemt bibliotheken op in klasse 5 en schrijft een gebruiksbelasting voor die te berekenen is per dossier, met een minimum van 5 KN/M².

Gezien het „Monnaie House” geconcipieerd werd als een administratief gebouw heb ik opdracht gegeven de gebruiksbelasting na te rekenen. De resultaten van deze studie zijn op het huidig ogenblik nog niet in mijn bezit.

Als de aankoop budgettair niet mogelijk is, overweeg ik de huur van een verdieping waardoor de problemen van vandaag zeker zouden opgelost zijn.

Vraag nr. 126
van 13 februari 1985
van de heer W. PEETERS

BRT — Bekendmaking oproep rampenfondsen

Bij rampen als overstromingen, aardbevingen, e.d., publiceert de BRT naam, adres en bankrekeningnummer van drie hulpfondsen vzw's, nl. deze aanleunende bij de politieke partijen CVP, PVV en SP.

Nog nooit zal ik naam, adres en bankrekeningnummer verschijnen van het Vlaams-Nationaal Hulpfonds vzw, (VNH vzw), Barrikadeplein 12, 1000 Brussel, aanleunend bij de partij VU. Misschien werd dit nooit aangevraagd?

Kan de geachte Minister mij antwoorden op volgende vragen?

1. Zijn hogergenoemde hulpfondsen aan erkenning onderworpen om hun oproepen via BRT kenbaar te maken? Indien ja, welke criteria worden daarvoor gesteld?
2. Wordt enige vergoeding ontvangen of betaald vanwege deze rampenfondsen om hun oproepen op het scherm te brengen? Indien ja, welke bedragen worden of werden hiervoor betaald?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

1. De organisaties die kunnen worden opgenomen op de lijst van menslievende werken, waarvan de naam en het rekeningnummer voor de microfoon en op het scherm worden vermeld, dienen het statuut te hebben van een vereniging zonder winstoogmerk. De statuten van de organisatie moeten verschenen zijn in het Belgisch Staatsblad.

De Raad van Beheer beslist over elk verzoek tot opname op de lijst van caritatieve organisaties.

De lijst van de totnogtoe erkende verenigingen is vrij lang. Ze bevat vele organisaties die helemaal geen politieke binding hebben.

2. Neen.

Vraag nr. 127
van 13 februari 1985
van de heer J. DE MOL

„ De Hoge Dijken ” te Oudenburg — Bescherming

De Hoge Dijken te Oudenburg, een 30 ha grote zandwinningsput, geëvolueerd tot het vijfde belangrijkste watervogelgebied van Vlaanderen, moet volgens een ontwerp van het Oudenburgs gemeentebestuur en de Vlaamse Executieve een watersportdomein worden.

Het opofferen van dit gebied, dat een broedplaats is voor duizenden watervogels, zou de zoveelste kaakslag zijn voor het natuurbehoud. Aan de kust zijn

reeds mogelijkheden genoeg voor watersport. BLOSO heeft reeds de Spuikom in Oostende in concessie, amper 12 km van Oudenburg.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is de procedure tot bescherming als landschap reeds ingezet?
2. In welk stadium bevindt zich deze bescherming?
3. Meent u niet dat een bescherming van dit waardevolle gebied absoluut noodzakelijk is?
4. Werd er reeds een advies gevraagd aan de Minister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 13 februari 1985 kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. De procedure tot bescherming als landschap werd reeds ingezet.
 Het dossier van het beëindigd onderzoek is in mijn bezit.
2. De beslissing tot de definitieve bescherming wordt evenwel nog in beraad gehouden.
3. Gezien het gebied een overwinteringsplaats is van talrijke watervogels is de bescherming zeker verantwoord.
4. Bij het tot stand komen van het beschermingsdossier was deze adviesprocedure nog niet in voege.

Vraag nr. 128
van 14 februari 1985
van de heer J. VALKENIERS

Kasteel „ La Motte ” te Dilbeek — Bescherming

Voor wanneer krijgen we eindelijk de bescherming van het kasteel „La Motte” te Sint-Ulriks-Kapelle-Dilbeek?

Het gemeentebestuur van Dilbeek wacht immers op deze bescherming om het dossier voor de restauratie in te zetten.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 14 februari 1985 kan ik het geachte lid mededelen dat ik in uitvoering van de procedure, voorzien bij decreet van 3 maart 1976, zal-overgaan tot de definitieve bescherming van het kasteel „La Motte” te Dilbeek, voorkomend op het ontwerp van lijst.

Vraag nr. 130
van 18 februari 1985
van de heer W. PEETERS

Voeren — Ééntalige Franstalige aanplakbrieven onder de auspiciën van een Vlaamse Gemeenschapsminister

Bij een recente wandeling door de Voerstreek zag ik op verschillende plaatsen een aanplakbrief met volgende tekst :

„ TEUVEN
 EGLISE

Samedi 29 décembre 1984
 à 19 h 45

Grand Concert de Noël
 interprété par le
 „ Königliches Männerquartett EUPEN”
 Direction Prof. Hubert SCHOONBROODT
 et le „ Unterstädtkinderkor Eupen”
 Direction Fred SIMON

Invitation cordiale à tous
 (sous les auspices du Ministère de la communauté néerlandophone, service musique et film culturel, Organisation P. KREMERS).”

In deze ééntalige Franstalige uitnodiging op een openbaar in een Vlaamse gemeente op verschillende plaatsen aangebrachte aanplakbrief vinden wij slechts één Vlaams woord: de naam „ Schoonbroodt ”, een in de Platdietse streek veel voorkomende familienaam.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Wat denkt hij van aanplakbrieven in een Vlaamse gemeente met een ééntalige Franstalige uitnodiging tot een Kerstconcert en dat „onder de auspiciën van het Ministerie van de Nederlandse Gemeenschap, dienst muziek en culturele film?”
2. Wat houdt de bedoelde „organisatie” daarvan door de heer P. Kremers, inhoudelijk en organisatorisch, eigenlijk in?
3. Welk bedrag werd aan deze organisatie door uw Ministerie besteed en aan welke inrichtende macht werd deze subsidie toegekend en uitgekeerd?
4. Onder welke sectie van uw begroting en bij welk artikel dient deze uitgave te worden gevonden, uitgave waarmee uw Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap tenslotte meerwerkt aan de verfransing van de Vlaamse gemeente Voeren?

Antwoord

Het geachte lid gelieve hierna het antwoord te vinden op de vier punten van zijn vraag.

1. De organisator van het concert heeft gemeend de taalwetgeving in bestuurszaken te moeten naleven en heeft derhalve aanplakbrieven in het Nederlands en het Frans laten uithangen. Zoals in de Voerstreek met de jaren een gewoonte is geworden werden de Nederlandstalige aanplakbrieven afgerukt.

2. De heer Kremers heeft alles gedaan om het concert mogelijk te maken d.w.z. het leggen van contacten met de uitvoerders, met mijn Administratie, met de drukker van de aanplakbrieven enz. Mijn Administratie is, zoals gebruikelijk, op generlei wijze bij de organisatie zelf betrokken geweest.
3. Mijn departement heeft na prestatie aan het Nationaal Vokalensemble Willy Mommsers (de benaming „ Königliches Männerquartett Eupen” wordt soms ook gebruikt, alhoewel het om een echt koor gaat) een bedrag van 23.000 F. uitgekeerd, als tegemoetkoming in de uitkoopsom van dit ensemble.
4. Onder Titel I, sectie 47, artikel 12.21.02 van de begroting 1984.

Vraag nr. 132
van 20 februari 1985
van de heer F. PIOT

BRT — Binnenlands persoverzicht

In het interne BRT-document „ Voorschriften, Gebruiken en Aanbevelingen inzake radio- en televisie-berichtgeving” (art. 17) wordt bepaald dat „ bij het samenstellen van het persoverzicht er naar gestreefd wordt de kern van de redactionele commentaar weer te geven” en dat „voor de keuze van de commentaren de intrinsieke waarde van de beschouwingen bepalend is ”.

Graag had ik vernomen welke andere richtlijnen ter zake gelden, o.a. met het oog op een objectieve en evenwichtige behandeling.

Is het de redacteur van het persoverzicht opgelegd dagelijks elk in België verschijnend Nederlandstalig dagblad te citeren?

Welke weekbladen worden mede opgenomen in het overzicht van de dagbladpers, en op grond van welke motivering?

Op grond van welke beschouwingen wordt soms eenzelfde dagblad tweemaal in eenzelfde persoverzicht vermeld?

In welke mate en volgens welke criteria wordt de Franstalige pers gevolgd?

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid per punt meedelen wat volgt:

- De redacteur van het persoverzicht is niet verplicht dagelijks elk in België verschijnend Nederlandstalig dagblad te citeren.
- Van de weekbladen worden in het overzicht van de binnenlandse pers alleen die geciteerd die aanleunen bij een politieke partij waarvan de opvattingen in de dagbladpers geen vaste weerklank vinden.
- Als er in eenzelfde krant tweemaal een commentaar voorkomt waarvan de intrinsieke waarde een tweevoudige vermelding rechtvaardigt, wordt die krant ook tweemaal geciteerd.

- Wat de Franstalige pers betreft, gaat de aandacht van de samenstellers uit naar commentaren die op onderwerpen van gemeenschappelijk belang slaan.

Vraag nr. 133
van 20 februari 1985
van de heer J. DE MOL

Toepassing van het besluit van 17 oktober 1984, BS 15 februari 1985 — Voorgestelde termijn

In het BS van 15 februari 1985 verscheen het besluit van 17 oktober 1984 houdende vaststelling van de voorwaarden waaraan de aanvrager tot het uitvoeren van werken, als bedoeld bij artikel 6, vierde lid e.v. van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, moet voldoen.

Artikel 2 van dit besluit bepaalt: „Binnen twintig dagen na ontvangst van het verzoek zendt het bestuur aan de aanvrager bij ter post aangetekende brief een ontvangstbewijs, of deelt hem op dezelfde wijze mede dat zijn dossier niet volledig is”.

„De aanvrager, die na verloop van de bij het eerste lid bepaalde termijn geen ontvangstbewijs heeft ontvangen, wordt geacht een volledig dossier te hebben ingediend”.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is de voorziene termijn van twintig dagen haalbaar?
2. Werd met de bevoegde administratie overleg gepleegd vooraleer de termijn voor het leveren van een ontvangstbewijs werd vastgelegd op 20 dagen?
3. Hoe en door wie wordt de datum van ontvangst bepaald? Welke formaliteiten (aangetekend schrijven...) moeten vervuld worden door de aanvrager?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 20 februari 1985 kan ik het geachte lid het volgende mededelen:

1. De voorziene termijn van 20 dagen is haalbaar.
2. Deze termijn werd door mijn bevoegde administratie zelf voorgesteld.
3. De datum van ontvangst wordt bepaald door de bevoegde administratie. Als datum geldt de inschrijving in het register van ingekomen stukken. Door de aanvrager dienen geen bijzondere formaliteiten te worden vervuld. Dit belet hem evenwel niet zijn aanvraag bij aangetekend schrijven in te sturen.

Vraag nr. 137
van 22 februari 1985
van de heer P. VAN DER NIEPEN

Programma deeltijdse leerplicht 1984- 1985 — Controle-orgaan

Bij koninklijk besluit van 1 augustus 1984 werd het programma voor de leertijd voorgelegd door het Instituut voor Voortdurende Vorming van de Middenstand, voor het schooljaar 1984- 1985 erkend als vorming die voor de vervulling van de deeltijdse leerplicht in aanmerking komt.

De Executieve is bevoegd voor het uitoefenen van de controle, dit wil zeggen, zij gaat na of hetgeen werd opgegeven in de aanvraag ook in de realiteit wordt nageleefd.

Kan ik via het Bulletin van Vragen en Antwoorden vernemen wie, welk orgaan of dienst, met deze controle is belast en hoe hij wordt uitgeoefend?

Antwoord

Ik verwijs het geachte lid naar het reeds verstrekte antwoord op deze vraag bij zijn vraag nr. 104 van 18 januari 1985.

Vraag nr. 138
van 22 februari 1985
van de heer D. VERVAET

Trefcentrum Nekkersdal te Laken — Werking

Midden de jaren zeventig werd het betonnen complex tussen de Schildknechtstraat 26 en de Bockstaellaan 107 ter beschikking gesteld van de Lakense gemeenschap. Het Nederlandstalig verenigingsleven vond er een onderkomen en het Nekkersdal verzorgde zelf ook eigen animatie.

Momenteel worden er echter bijna geen initiatieven meer genomen omdat er teveel technische problemen zijn die alles dreigen te doen mislukken.

Er werd reeds een negatief inspectieverslag opgesteld door een erkende controleorganisatie maar het Ministerie van Cultuur legde deze aanbevelingen naast zich neer. Toch is er reeds jaren sprake van de verwezenlijking van een nieuw project van 10 miljoen alhoewel de plaatselijke betrokkenen meer heil zien in kleine, kostenbesparende verbeteringswerken.

Graag stel ik u hierover de volgende vragen.

1. Waarom hebben uw diensten van het Ministerie van Cultuur niet gereageerd op het negatief inspectieverslag?
2. Zal er iets worden gedaan aan de gebouwen van het Trefcentrum Nekkersdal zodat de werking van het culturele leven in Laken niet in het gedrang komt?
3. Bestaan er reeds concrete plannen voor de opbouw van een nieuw project te Laken?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid volgende gegevens verstrekken.

1. Het verslag in kwestie is het rapport van het keuringsorganisme welke de controle van de elektrische installatie uitvoerde in toepassing van het ARAB. Dit onderzoek vond plaats op 19 oktober 1984 en het desbetreffende verslag werd pas eer-

lang overgemaakt aan de Algemene Technische Diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Na onderzoek van het rapport zullen uiteraard de noodzakelijke aanpassingswerken gebeuren.

2. Op 28 februari 1985 werd ter plaatse een vergadering gehouden tussen afgevaardigden van de Administratie voor Onderwijs en Permanente Vorming, de Algemene Technische Diensten en de verantwoordelijken van het Trefcentrum Nekkersdal. Een lijst van noodzakelijk uit te voeren onderhoudswerken werd opgemaakt en zal, volgens overeen te komen prioriteiten, worden uitgevoerd.
3. Het aanbestedingsdossier i.v.m. de verbouwing van de 1ste fase werd opgemaakt in de loop van 1982.

Op 21 oktober 1982 werd dienaangaande de bouwvergunning afgeleverd.

**Vraag nr. 142
van 22 februari 1985
van mevrouw M. TYBERGHEN-VANDEBUS-SCHE**

Vrije niet-openbare radio's — Franstalige uitzendingen

Ik dank u voor uw antwoord op mijn parlementaire vraag, nr. 22, dd. 31 oktober 1984, doch welke mij slechts gedeeltelijk voldoening schenkt.

Derhalve verzoek ik u beleefd mij te willen antwoorden op mijn nieuwe vraag of u — als bevoegd Gemeenschapsminister — ja dan niet de taalwetten op de vrije niet-openbare radio's zal doen toepassen:

- a. in bevestigend geval: welke precieze maatregelen zult u treffen om — in de provincie West-Vlaanderen — de frustrerende Franstalige uitzendingen van vrije radio's tegen te gaan (én verzoekprogramma's én toeristische informatiemededelingen).

Het toeristisch aspect langs de kust kan m.i. niet ingeroepen worden omdat in West-Vlaanderen gans het jaar door — niet alleen langs de kust maar praktisch in alle streken deze kustprovincie — toeristen verblijven of op doorreis zijn. Anderzijds zijn er talrijke toeristische trekpleisters, sociale vakantieoord en campings in alle hoeken van West-Vlaanderen die bestendig open zijn. Het gebruik van andere talen te beperken tot het toeristisch seizoen gaat m.i. ook niet op.

- b. in ontkennend geval: is u — in dit geval — de mening niet toegegaan dat art. 4, § 1 van het decreet van 6 mei 1982 houdende organisatie en erkenning van de niet-openbare radio's dringend dient herzien — of minstens aangepast te worden?

Graag vernam ik dan ook welke specifieke initiatieven u — als bevoegd Gemeenschapsminister — ter zake wenst te nemen en bij de Vlaamse Raad aanhangig wil maken om desbetreffende onwettige Franstalige uitzendingen bij de vrije radio's in de kustprovincie West-Vlaanderen definitief uit te schakelen.

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik antwoorden dat ik van plan ben in toepassing van het decreet van 6 mei 1982 houdende organisatie en erkenning van de niet-openbare radio's alle maatregelen te treffen opdat het Nederlandstalig karakter van de niet-openbare radio's niet in gedrang kan komen.

De uitzondering die ik eventueel kan toestaan wat het uitzenden in andere talen betreft — ik druk erop dat ik vooralsnog geen enkele toelating ter zake heb verstrekt — zal slechts gebeuren op basis van een algemeen advies dat de Raad van Niet-Openbare Radio's mij op 29.11.1984 heeft verstrekt en dat als volgt luidt:

- „1. Artikels 4, f van het decreet van 6 mei 1982 voorziet de mogelijkheid om uitzonderingen toe te staan op de verplichting in het Nederlands uit te zenden;
2. Artikel 2, 6° van het besluit van de Vlaamse Executieve van 9 september 1982 bepaalt dat de niet-openbare radio bij nota het voornemen om in een andere taal uit te zenden, moet motiveren;
3. Volgende elementen zijn bepalend in de beoordeling van de aanvragen:
 - toeristische centra met uitgesproken dagverblijven;
 - toeristische promotie;
 - toeristische seizoenen;
 - sterke concentraties van migranten en anderstaligen;
 - informatieve programma's;
 - gebruik van meerdere talen;
 - vormingsprogramma's en culturele wisselwerking.
4. Beperking van de duur van de anderstalige programma's. De toegewezen dagzendentijd is cumuleerbaar in een weekprogramma, doch met een maximum van 2 uur zendtijd per dag.”

**Vraag nr. 144
van 1 maart 1985
van de heer P. VAN GREMBERGEN**

Wijziging Comité van Ministers van de Nederlandse Taalunie — Samenstelling Comité van Plaatsvervangers

Op donderdag 21 februari deelde de Voorzitter van de Executieve mede dat de Executieve beslist heeft de heer Galle zijn mandaat als lid van het Comité van Ministers van de Nederlandse Taalunie te ontnemen.

Mag ik vernemen welke gevolgen die beslissing heeft voor de samenstelling van het Comité van Plaatsvervangers?

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt:

De Vlaamse Executieve heeft op 21 februari 1985 beslist een einde te stellen aan het mandaat van de heer M. Galle in het Comité van Ministers van de Taalunie.

Meteen werd van rechtswege een einde gesteld aan het mandaat van de heer K. Declerck in het Comité van plaatsvervangers.

Dit werd aldus meegedeeld aan de Voorzitter en leden van het Comité van de Ministers van de Taalunie.

M. GALLE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 28
van 28 januari 1985
van de heer L. VANHORENBEEK

BPA — Aanstelling ontwerper

Uit het antwoord op onze parlementaire vraag nr. 49 dd. 7.1.1985 tot de geachte Gemeenschapsminister voor Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, vernemen we dat de enige bepaling betreffende de aanstelling van een gemeentelijk plan van aanleg te vinden is in de aanhef van artikel 21 van de stedenbouwwet: de gemeenteraad wijst de ontwerper aan.

De gemeente kan dus ook een gemeenteraadslid in deze als ontwerper aanduiden.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vraag.

Is de aanduiding door de gemeenteraad van een gemeenteraadslid als ontwerper van een gemeentelijk plan van aanleg al dan niet verenigbaar met de gemeentewet, overwegende dat het gemeenteraadslid deel uitmaakt van de gemeenteraad die tot deze aanwijzing overgaat?

Antwoord

Het geachte lid heeft duidelijk een concreet geval op het oog, waaromtrent een onderzoek gaande is.

Het resultaat van dit onderzoek, dat ik eerstdaags verwacht, zal hem rechtstreeks medegedeeld worden.

Vraag nr. 34
van 15 februari 1985
van de heer M. CAPOEN

EFRO — Aanvullend karakter EFRO-steun voor infrastructuurwerken

De door het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) verleende steun mag er volgens de EEG-wetgeving niet toe leiden dat de lidstaten hun eigen steunmaatregelen op het gebied van de **regiona-**

le ontwikkeling verminderen, deze moeten juist een aanvulling daarop vormen. Als de subsidies van het EFRO tot een vermindering van de door de overheidsinstanties van de lidstaten verleende subsidie voor gelijkwaardige steunmaatregelen leiden, dan wordt daarmee van het gestelde doel afgeweken.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister aan de hand van concrete gegevens vernemen of de EFRO-steun voor de infrastructuurwerken inderdaad een aanvullend karakter heeft?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de EFRO-steun inderdaad een aanvullende subsidie is die gevoegd wordt bij de toelage die door het Vlaamse Gewest wordt toegekend.

Vraag nr. 35
van 20 februari 1985
van de heer P. DEPREZ

Reiskosten gemaakt voor dienstreizen van het provincie- en gemeentepersoneel — Toepassing KB van 29/12/1965

In iedere gemeente zullen er wel personeelsleden zijn die, alhoewel niet dagelijks, dan toch geregeld zich voor hun werk en in opdracht van het gemeentebestuur met hun eigen wagen verplaatsen.

Op die manier kan het aantal dienstwagens en de werkingskosten voor voertuigen beperkt worden. Dit heeft natuurlijk gevolgen op de aansprakelijkheid en de verzekeringspremie.

Kan de geachte Minister mij derhalve een antwoord geven op volgende vragen?

1. Mag de gemeente de meerpremie voor het gebruik van de wagen bij de uitoefening van het beroep ten hare laste nemen?
2. Mag de gemeente een verzekering afsluiten of het gedeelte van de premie voor een omniumverzekering ten hare laste nemen voor de verplaatsingen door de personeelsleden met eigen wagen tijdens de uitvoering van het werk en in opdracht van de gemeente?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de door hem aangeraakte materie geregeld is bij het koninklijk besluit van 29 december 1965 houdende algemene regeling inzake reiskosten gemaakt voor dienstreizen van het provincie- en gemeentepersoneel (Belgisch Staatsblad van 26 januari 1966).

Zoals vermeld in het opschrift van bedoeld koninklijk besluit hebben we hier met een algemene regeling te maken.

Het antwoord op de twee gestelde vragen luidt negatief. Immers, overeenkomstig de artikelen 13 en 14 van voormeld besluit worden al de kosten die voor het personeelslid voortspruiten uit het gebruik van een eigen wagen voor dienstreizen, gedekt door een kilometervergoeding of, in geval van menigvuldige dienstreizen, een jaarlijkse forfaitaire vergoeding.

Vraag nr. 36
van 20 februari 1985
van de heer D. VERVAET

Openbare werken in het arrondissement Halle-Vilvoorde — Toelage

Kan de geachte Minister meedelen voor welke openbare werken in het arrondissement Halle-Vilvoorde in 1984 de principiële of vaste belofte van toelage werd verleend?

Verzoek per gemeente :

a. de opdrachtgever;

b. aard der werken;

c. kostenraming;

d. beloofde bedragen (subsidies).

Antwoord

In aansluiting op mijn voorlopig antwoord, heb ik de eer het geachte lid als bijlage een lijst toe te zenden, waarop alle openbare werken in het arrondissement Halle-Vilvoorde, waarvoor in 1984 principiële of vaste beloften werden verleend, opgenomen zijn.

Arrondissement Halle-Vilvoorde
 Beloofde principiële beloften in 1984

Oprichtgever	Aard der werken	Raming der werken	Beloofde bedrag
Asse	Verb. Lindendriesstraat	8.425.112	5.024.000
Asse	Wegen- en rioleringswerken aan de Schapenlaan	15087.675	8.950.000
Dilbeek	Sanering afwatering Kerselaar- en Warmoezenierstraat	1.478.927	804.000
Galmaarden	Aanleg riolering langsheen de Kremerijk te Tollembeek	3.880.094	2.412.000
Galmaarden	Bouwen van gemeentesaal voor polyvalent gebruik	3.860.771	1.239.000
Machelen	Wegeniswerken in de Van Houtstraat te Diegem	2.550.499	1.243.000
Affligem	Riool tussen de Kasteelstraat en de Diepestraat	2.416.037	1.551.000
Heme	Verb. Processiestraat	3.418.493	2.134.000
Kraainem	Heraanleg Oudstrijdslaen en omgeving gemeentehuis	36.684.371	19.437.000
Kraainem	Restauratie Witte Huisjes in gemeentelijk park „Jourdain ”	8.046.225	4.911.000
Liedekerke	Toegangsweg naar Sportcentrum	2.126.466	15.818.000
Liedekerke	Aanleg gemeentelijke begraafplaats Uitbreiding 1 ste fase	1.914.200	1.228.000
Liedekerke	Wegen- en rioleringswerken in de Valierstraat	3.113.089	1.416.000
Machelen	Wegeniswerken in J.B. Paulusstraat te Diegem	2.955.878	1.440.000
Machelen	Wegeniswerken in Melsbroekweg e.a.	3.875.967	2.488.000
Machelen	Oprichten gemeentesaal - Ferréstraat	2.678.165	859.000
Merchtem	Aanleg riolering en voetpaden Stooftstraat	3.761.398	1.701.000
Merchtem	Sanering van Brussegemkerkplein	3.296.842	1.891.000
Opwijk	Hersel. deel v. weg nr. 5 - Perreveld	3.849.174	2.262.000
Opwijk	Verb. voetwegen nrs. 79 86	2.446.160	1.532.000
Opwijk	Aanleg openbare verlichting op pendelparking	201.013	98.000
Overijse	Bouwen overstortleiding op de Yse in de Molendreef	1.940.474	1.223.000
Overijse	Aanleg toegangswegen naar cultureel centrum	7.768.472	4.722.000
Overijse	Verb. openbare verlichting langsheen Witkerendreef	161.784	51.000
Sint-Pieters-Leeuw	Algemene aanleg rondom het ontmoetingscentrum te Vlezembeek	2.481.190	1.592.000
Sint-Pieters-Leeuw	Verbet. Tobie Swalusstraat	3.058.022	1.467.000
Sint-Pieters-Leeuw	Verbet. Herdeweg te ex-Vlezembeek	3.891.534	2.308.000
Sint-Pieters-Leeuw	Rioleringswerken aan R.W. nr. 182, Lenniksebaan	50.475.672	30.460.000
Steenokkerzeel	Aanleg gemeenteplein te Perk	3.553.282	2.324.000
Steenokkerzeel	Riolen R.W. nr. 278	20.583.347	1.953.000
Vilvoorde	Verbouwen voor gemeentelijke diensten van kazerne Lt. van Lerberghe — Vernieuwen elekt. nl. Voedings- en distributiesysteem	6.086.530	1.953.000
Zaventem	Riolen Leuvensesteenweg	5.445.689	2.341.000
Zemst	Verbeterings- en rioleringswerken in Molenveld, Driesstraat en Nieuwlandstraat	31.498.197	16.506.000
Zemst	Wegen- en rioleringswerken aan de Kleine Baan	6.228.486	3.597.000
Zemst	Bouwen administratief Centrum	47.041.184	15.100.000
Roosdaal	Wegenis- en rioleringswerken Poelveldstraat	3.882.216	2.387.000
Lennik	Verbouwen aan de polyvalente zaal	3.015.823	968.000
Steenokkerzeel (KP)	Rest. monum. kerk — Electriciteit	1.311.413	616.000
Steenokkerzeel (KP)	Rest. monum. kerk — Herstel glasramen	4.530.440	2.210.000
Steenokkerzeel (KP)	Rest. monum. kerk — Herstel meubilair	684.450	439.000
Steenokkerzeel (KP)	Kerk van Melsbroek — Glasramen	1.528.830	490.000
Steenokkerzeel (KP)	Kerk van Melsbroek — Hout- en Schilderwerken	1.164.285	373.000
Steenokkerzeel (KP)	Kerk van Melsbroek — Metselwerken	922.324	296.000
Steenokkerzeel (KP)	Kerk van Melsbroek — Lood- en zinkwerken	412.681	132.000
Lennik	Herstel kerk van Eizingen	4.394.445	1.410.000

Arrondissement Halle-Vilvoorde
Verleende vaste beloften in 1984

Opdrachtgever	Aard der werken	Bedrag bieding	Bedrag toelage
Beersel	Verb. Hemelstraat	4.472.168	2.400.000
Dilbeek	Verb. weg groot verkeer nr. 178 (Kloosterstraat)	29.592.459	16.556.000
Dilbeek	Rioleringswerken in verschillende straten	40.965.360	20.561.000
Galmaarden	Verb. Ketelbaan en Modrielaan	3.463.574	2.046.000
Galmaarden	Verb. Hoog- en Damstraat	3.701.127	2.240.000
Gooik	Verb. Bonte- en Frankrijkstraat	3.042.689	1.953.000
Gooik	Verb. Hutselenbergstraat, Wolvenstraat e.a.	3.403.810	2.185.000
Gooik	Uitbreiding gemeentelijke begraafplaats „ De Cley ”	2.773.548	1.780.000
Gooik	Aanleg kerkhofplein rond St. Nikolaaskerk	7.504.278	4.817.000
Grimbergen	Verb. Brusselsesteenweg	17.540.680	7.029.000
Heme	Verb. Kleine Broekstraat, Groenstraat e.a.	3.904.242	2.249.000
Heme	Verb. buurtwegen nrs. 14-15-16 en 24	3.991.397	2.436.000
Heme	Verb. verschillende buurtwegen in diverse deelgemeenten	4.051.028	2.581.000
Hoeilaart	Verb. G. Huynenstraat	3.557.730	2.094.000
Kraainem	Verbouwen gemeentehuis Perceel — ruwbouw	16.199.835	5.187.000
Londerzeel	Oprichten gemeentelijke loods te Malderen	2.569.024	824.000
Machelen	Wegeniswerken aan de Beukenhoutstraat	2.794.539	1.306.000
Machelen	Wegeniswerken aan de Groenstraat te Diegem	2.370.016	1.149.000
Opwijk	Aanleg pendelparking aan het station	3.539.125	2.257.000
Overijse	Verbouwing school „ Terlanen ” tot ontmoetingscentrum	1.210.823	787.000
Overijse	Faze 2 = levering materialen en werken		
Overijse	Aanleg riolering in RW nr. 4	1.909.373	833.000
Pepingen	Verb. Hoge Kouter	1.630.662	993.000
Pepingen	Werken in de Oudmaaksestraat	1.649.357	992.000
Pepingen	Verb. Boutelangstraat	1.568.097	929.000
Pepingen	Verb. Donkerstraat	1.532.244	923.000
Pepingen	Verb. Bouteburgstraat — deel 2	1.661.050	1.002.000
Sint-Genesius-Rode	Verb. Hoevestraat	3.998.220	2.274.000
Sint-Genesius-Rode	Heraanleg dorpsplein (fase 1)	7.115.708	4.568.000
Sint-Genesius-Rode	Aanleg openbare verlichtingsnet	5.216.777	1.659.000
Sint-Pieters-Leeuw	Verb. Pijnbroekstraat	3.943.009	2.540.000
Sint-Pieters-Leeuw	Aanleg fietspad langsheen de Postweg te Vlezembeek	8.411.563	4.902.000
Sint-Pieters-Leeuw	Aanleg fietspad langsheen de Pepingsesteenweg	11.434.947	6.599.000
Sint-Pieters-Leeuw	Verb. Donstraat en Herdeweg te Vlezembeek (Verr. 1.)	272.816	160.000
Steenokkerzeel	Aanleg omgeving kasteel d'Exaerde te Hunnelgem	3.429.491	2.201.000
Steenokkerzeel	Rioleringswerken langsheen de Tervuursesteenweg	3.492.227	2.057.000
Steenokkerzeel	Verb. Aarschotstraat	1.713.685	930.000
Zemst	Wegen- en rioleringswerken wijk „ Kriekelaarstraat ”	13.008.313	7.309.000
Zemst	Wegen- en rioleringswerken in Grimbergsesteenweg	40.129.308	23.026.000
Zemst	Herinrichting Kerkplein te Hofstade en rusthoekje te Zemst	1.158.901	744.000
Zemst	Herinrichting kerkplein te Weerde	2.317.654	1.487.000
Lennik	Bouwen brandweerkazerne	17.611.798	10.433.000
Beersel	Beplantingswerken in wijk „ De Keizer ” te Alseberg	426.091	273.000
Grimbergen	Modernisering openbare verlichting in Kerk- en Dorpsstraat te ex-Humbeek	1.160.818	372.000
Londerzeel	Uitbreiding brandweerstation — Perceel 2 Sanitaire Installatie	272.354	174.000
Machelen	Verb. Beaulieustraat en Rozenstraat	717.284	460.000
Zemst	Modernisering Openbare verlichting langs Tervuresesteenweg te ex-Hofstade	648.791	208.000
Gooik	Herstel kerk van Kester	1.510.887	484.000
Merchtem (KP)	Rest. mon. kerk. Meerwerken	14.213.458	8.954.479
Merchtem (KP)	Rest. elektrische installatie van monum. kerk	19.331.849	12.179.064
Steenokkerzeel	Rest. monum. kerk van Perk — Meerwerken	977.558	268.000
Ternat (KF)	Rest. daken kerk van Wambeek	2.209.800	1.392.174
Zaventem	Beveiligingswerken aan mon. kerk en pastorie	17.082.514	10.966.000
		387.485	248.000

Vraag nr. 37
van 22 februari 1985
van de heer J. DE MOL

Containers voor selectieve afval — Gemeentetaksen

In de meeste gemeenten zijn containers geplaatst voor recuperatie van glas, olie of papier. Sommige gemeenten heffen taksen op deze containers, zelfs als zo op privé-domein staan. In een Westvlaamse stad werd zelfs beslist de containers te taxeren naar rato van 10 000 frank per jaar en per container.

Graag vernam ik van de geachte **Gemeenschapsminister** een antwoord op de volgende vragen.

1. Bestaan er ministeriële richtlijnen voor het heffen van taksen op milieuvorzieningen op gemeentelijk vlak?
2. Hoeveel gemeenten heffen taksen op containers voor recuperatie van grondstoffen? Is het mogelijk een lijst van deze gemeenten te geven?
3. Keurde u gemeentelijke belastingreglementen op containers van selectieve afvalophaling goed? Welke redenen werden hiervoor aangevoerd?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen:

Behoudens de belasting op de glascontainers in een Westvlaamse stad, is er mij geen enkele gelijkaardige gemeentebelasting bekend. De betwiste heffing werd als onderdeel van de verordening op de standgelden voor het gebruik van de openbare weg goedgekeurd door de provinciegouverneur. Ik heb ter zake aan de heer Gouverneur van de provincie West-Vlaanderen geschreven dat de belastingverordening van mijntweege aanleiding gaf tot verschillende opmerkingen waarmee in de toekomst rekening dient te worden gehouden. Wat in het bijzonder de belasting op de containers voor de recuperatie van afvalstoffen betreft, acht ik dergelijke belasting niet verantwoord, daar de inzameling van afvalproducten een positieve bijdrage ten bate van het milieubeheer uitmaakt.

Verder bestaan er geen specifieke onderrichtingen betreffende het heffen van belastingen op milieuvorzieningen.

Vraag nr. 38
van 25 februari 1985
van de heer L. VAN HORENBEEK

Gemeentewet — Toepassing van artikel 140

Iedere belastingplichtige heeft altijd het recht ter plaatse kennis te nemen van de gemeenterekeningen. Bovendien worden de rekeningen in de gemeente bekend gemaakt gedurende de eerste tien dagen van de maand juli. Volgens de wet dienen de rekeningen neergelegd op het gemeentehuis. Evenwel worden in sommige arrondissementen de rekeningen bewaard in het arrondissementssecretariaat, alwaar de gemeentevontvanger(s) hun bureau hebben.

Daarom zou ik graag van de Minister een antwoord vernemen op de volgende vragen.

1. Of iedere belastingplichtige het recht heeft altijd de rekeningen in te zien, ook wanneer deze zich bevinden op het arrondissements-secretariaat?
2. Of aan gemeenteraadsleden, respectievelijk belastingplichtigen, de inzage van deze rekeningen vóór het einde van de maand maart kan geweigerd worden?
3. Of de gemeenteraadsleden, respectievelijk belastingplichtigen, het recht hebben tot inzage van de rekeningen van vroegere dienstjaren, d.w.z. nadat zij reeds goedgekeurd werden door de hogere overheid?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen:

De openbaarheid van de rekeningen, die wordt voorgeschreven door artikel 140 van de gemeentewet, houdt in dat de dienstjaarrekeningen die overeenkomstig artikel 139bis van de gemeentewet door de gemeenteraad voorlopig worden vastgesteld op de eerste maandag van juni, door aanplakking moeten worden bekendgemaakt gedurende de eerste tien dagen van de maand juli. De rekeningen blijven ook nadien berusten op het gemeentehuis, waar ieder belastingplichtige er ter plaatse altijd kennis van kan nemen.

Deze openbaarheid is niet beperkt tot de inzage van de rekening van het laatst afgelopen dienstjaar, maar strekt zich ook uit tot de vorige jaren. Aan de openbaarheid van de rekeningen mag onder geen beding afbreuk worden gedaan.

Hoewel de plaatselijke of gewestelijke ontvanger overeenkomstig het Algemeen Reglement op de Gemeentelijke Comptabiliteit belast is met de materiële opmaak van de rekening en een exemplaar van dit document bewaart, is het de gemeenteraad die de rekening, na verificatie door het College van Burgemeester en Schepenen, vaststelt vooraleer zij ter goedkeuring aan de Bestendige Deputatie van de provincieraad wordt voorgelegd. In het artikel 198 van voornoemd algemeen reglement wordt gesteld dat het de door de gemeenteraad aangenomen jaarrekening is die op de bij artikel 140 van de gemeentewet voorgeschreven wijze wordt bekendgemaakt. De rekeningen blijven dus altijd beschikbaar voor inzage op het gemeentehuis.

De vraag van het geachte lid of de raadsleden en belastingplichtigen inzage van de rekeningen kunnen bekomen vóór het einde van de maand maart is zonder voorwerp, vermits de boekhouding van het afgelopen dienstjaar pas per 31 maart van het volgend dienstjaar wordt afgesloten, waarna met de materiële opmaak van de rekening wordt begonnen. Voor zover als nodig wijs ik er op dat, bij toepassing van artikel 139bis van de gemeentewet elk raadslid ten minste zeven vrije dagen vóór de vergadering waarop over de dienstjaarrekening wordt beraadslaagd, een exemplaar van het rekeningdocument ontvangt, zodat de openbaarheid maximaal gewaarborgd wordt.

Vraag nr. 39
van 27 februari 1985
van mevrouw J. DE LOORE-RAEYMAEKERS

Gemeenten — Heffing van retributies

De gemeenten werden er toe aangespoord een redelijke vergoeding te vragen voor prestaties waarvan de belanghebbenden naar eigen wens gebruik maken (Zie Bulletin nr. 13 dd. 24 april 1984 blz. 456, vraag nr. 56 dd. 22 maart 1984 van de heer J. Gabriëls).

Zowel de Internationale Commissie van de burgerlijke stand (Fiche VII — België, blz. 27) als de rechtsleer zijn van mening dat de ambtenaar van de burgerlijke stand zelf mag bepalen op welk uur hij een huwelijk zal sluiten. Met andere woorden hij mag beslissen dat alle huwelijken zullen voltrokken worden binnen een bepaalde, beperkte periode van de dag.

Daaruit zou volgen dat telkens hij ingaat op de wens om een huwelijk te voltrekken op een ander tijdstip, de belanghebbenden gebruik maken van een niet verplichte prestatie en dat op hun verzoek.

Deze vaststelling geldt ten aanzien van de gemeente-overheid (beschikbaar houden van het lokaal enz.) en van het gemeentepersoneel.

Derhalve lijkt voor de huwelijksvoltrekkingen buiten de periode vastgesteld door de ambtenaar van de burgerlijke stand, een retributie niet alleen billijk maar aangewezen.

Daarentegen zou de heffing van een retributie voor de voltrekking van een huwelijk op een bepaalde dag niet toegelaten zijn, gezien de keuze van de dag toekomt aan de aanstaanden krachtens artikel 75 van het Burgerlijk Wetboek (zie Tijdschrift voor Gemeenterecht, 1955, blz. 132).

Mag ik de opvatting van de geachte Minister vernemen?

Antwoord

Het geachte lid gelieve het mij niet euvel te duiden dat ik het aan de Minister van Justitie overlaat een standpunt in te nemen inzake de keuze van de dag en het uur waarop de huwelijksplechtigheid vóór de ambtenaar van de burgerlijke stand plaats heeft.

Het afsluiten van een huwelijk ten overstaan van de ambtenaar van de burgerlijke stand moet principieel zonder kosten voor de trouwende partijen geschieden. Door de gemeente mag enkel een retributie worden geheven, wanneer de ceremonie gebeurt buiten de daartoe normaal vastgestelde uren of wanneer de gemeente, bijvoorbeeld door terbeschikkingstelling van lokalen, personeel en materieel, diensten verstrekt waartoe ze wettelijk niet verplicht is en voor zover die door de trouwende partijen aanvaard worden.

Vraag nr. 40
van 6 maart 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

Belasting tweede verblijven — Criteria

Talrijk zijn de gemeentebesturen die een belasting heffen op de „Tweede verblijven”.

In vele gevallen worden schuiloornden, opberggruimten e.d. eveneens als tweede verblijf gekwalificeerd, hetgeen ongetwijfeld niet de bedoeling kan en mag zijn.

Het zou me dan ook verheugen te mogen vernemen aan welke criteria een onroerend goed minstens dient te voldoen om als tweede verblijf in aanmerking te komen.

Ik denk hierbij aan criteria inzake ruimte, aanwezigheid van nutsvoorzieningen, reële verblijfsmogelijkheden e.d.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen :

Met betrekking tot de desbetreffende gemeentebelasting moet onder tweede verblijf worden verstaan elke andere private woongelegenheden dan die welke voor het hoofdverblijf is aangewend, waarover de gebruikers op elk ogenblik hetzij als eigenaar, hetzij als huurder, hetzij als houder van een gebruiksvaardigheid kunnen beschikken, al dan niet tegen betaling, ongeacht het feit of het gaat om landhuizen, bungalows, appartementen, grote of kleine weekendhuizen of buitengoederen, optrekjes, chalets en alle andere vaste woongelegenheden, met inbegrip van de met chalets gelijkgestelde caravans, de zogenaamde stacaravans.

Lokalen waarin een beroepsactiviteit wordt uitgeoefend, tenten, verplaatsbare caravans en woonaanhangwagens worden niet als tweede verblijf beschouwd.

Ik wijs er het geachte lid op dat de definitie duidelijk genoeg is. Het vaststellen van allerhande criteria inzake ruimte, aanwezigheid van nutsvoorzieningen, reële verblijfsmogelijkheden, enz., kan alleen maar aanleiding geven tot oeverloze betwistingen en bezwaren.

Wanneer een belastingplichtige meent dat hij ten onrechte in de belasting op de tweede verblijven wordt aangeslagen, staat het hem vrij bij de Bestendige Deputatie van de Provincieraad in beroep te komen.

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZIN EN
WELZIJNSZORG

Vraag nr. 24
van 31 januari 1985
van de heer D. VERVAET

Leger des Heils Brussel — Verlenging contracten van begeleiders

Bij het Leger des Heils aan de Brusselse Bodeghemstraat 27 is men zeer ongerust over het uitblijven van een verlenging van het contract van 3 begeleiders dat op 31 januari van dit jaar ten einde loopt.

Het gaat om een criminoloog, sociaal-pedagoog en een sociaal-agoog die broodnodig zijn voor de goede werking van deze hulporganisatie.

Ik vernam dat u heel positief staat tegenover de verlenging van deze contracten maar ik stel u hierover toch graag de volgende vragen.

1. Waarom werd de aanvraag om verlenging van deze contracten pas half januari 1985 ingediend bij het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid?
2. Administratief gezien kan door deze late aanvraag de verlenging van de contracten maar aanvangen op 15 februari 1985. Zal u de nodige voorschotten toekennen zodat in tussentijd de contracten toch kunnen doorlopen en de werking van het Leger des Heils niet in het gedrang komt?

Antwoord

1. De verlenging van het contract inzake tewerkstelling binnen het kader van het Interdepartementaal Begrotingsfonds was een louter formele aangelegenheid, waarvoor zich geen enkel administratief of technisch probleem stelde. De aanvraag tot verlenging is derhalve niet laattijdig ingediend.
2. Normaal gezien kan er zich inzake continuïteit in de tewerkstelling voor de IDF-werknemers geen probleem stellen. De werking van het Leger des Heils komt derhalve niet in het gedrang.

Vraag nr. 27
van 4 februari 1985
van de heer J. VALKENIERS

OCMW's — Alarmsystemen voor bejaarden

Verleden jaar hebt u een oproep gedaan tot de OCMW's om te zien wie geïnteresseerd was in uw initiatief van alarmsystemen voor bejaarden nadat u ter zake een akkoord afsloot met een privé-firma.

Graag vernam ik om hoeveel apparaatjes het ging?

Hoeveel bedroeg de kostprijs voor uw departement en plaatsings- en huurprijs voor de betrokkenen?

Welke zijn tot nu toe de bevindingen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen :

Er werden 75 oproepapparaten door het Ministerie aangekocht. De aankoopprijs bedraagt voor het toestel 19.500 F, voor de zender 2.500 F.

De personen die met de firma een contract afsluiten betalen :

- voor de installatiekosten: 2.975 F
- voor het abonnement voor dag- en nachtbewaking: 583 F per maand.

Het is te vroeg om definitieve conclusies te trekken uit dit experiment. Toch blijkt uit een eerste voorlopig onderzoek dat de toestellen werkelijk terechtkomen bij personen die het dringend nodig hebben om zelfstandig te kunnen blijven wonen en dat ze er in feite ook beroep op doen ingeval van nood.

Vraag nr. 29
van 8 februari 1985
van de heer O. MEYNTJENS

Alleenstaande bejaarden en gehandicapten — Alarmeringssysteem

In uw antwoord op mijn parlementaire vraag nr. 15, dd. 8 januari 1985 deelt u mee dat er met de firma Tele-protection een contract werd afgesloten voor de uitwerking van het experiment in verband met het alarmeringssysteem voor alleenstaande bejaarden en gehandicapten.

In dit antwoord wordt eveneens gesteld dat de firma de privacy van de aangesloten waarborgt.

Mag ik van de Minister een antwoord op volgende vragen.

1. Op welke manier zal de firma Tele-protection de privacy van de aangesloten personen waarborgen?
2. Hoe zal de begeleiding van de aanvragers, hun familieleden en de hulpverleners die de betrokkene bijstaan in geval van „alarm” georganiseerd worden?
3. Aan welke voorwaarden dienen alleenstaande bejaarden en gehandicapten te voldoen om beschikking te kunnen krijgen over een dergelijk oproepapparaat?

Wie zal er de verantwoordelijkheid dragen over dit begeleidingsproces?

Welke kosten zijn hiëraan verbonden voor de aanvrager ?

Antwoord

In antwoord op bovenvermelde vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

1. Het beschermen van de privacy van de aangesloten personen behoort tot de deontologische regels van de firma met wie de betrokkenen een contract afsluiten. Het werd schriftelijk bevestigd ten overstaan van het Ministerie.
2. Ingeval van oproep door de betrokkenen worden de personen en/of diensten verwittigd die door de betrokkenen zelf op voorhand zijn aangegeven en deze staan dan verder voor de hulpverlening in.
3. De voorwaarden waaraan de personen moeten voldoen zijn :
 - a. Fysisch gehandicapte personen die op locomotorisch gebied dermate invalide zijn, dat zij niet in staat zijn alleen recht te komen wanneer zij op de grond liggen.
 - b. Personen die frekwent vallen en daardoor reeds verschillende fractures of hospitalisaties hebben opgelopen.
 - c. Personen die gedurende lange tijd zonder hulp van derden moeilijk hun woning kunnen verlaten.

d. Personen die, hoewel niet behorend tot een van de drie bovengenoemde categorieën, toch nood hebben aan een personalarmsysteem om zelfstandig te kunnen wonen.

Deze personen moeten mentaal fit zijn, een minimum aan oriëntatie hebben in tijd en ruimte, d.w.z. volgens de test van Denham-Jefferys, ten minste een score van 6/10 behalen (attest af te leveren door de behandelende geneesheer).

Zij moeten alleen wonen of samen met een persoon die niet in staat is hulp te bieden.

De kosten die hieraan voor de aanvrager zijn verbonden bedragen :

- voor de installatiekosten: 2.975 F
- voor het abonnement voor de dag- en nachtbevoegdheid: 583 F per maand.

Vraag nr. 30
van 13 februari 1985
van de heer J. DE MOL

OCMW als vereniging — Misbruik

We menen dat OCMW's hun boekje te buiten gaan wanneer ze winstgevende activiteiten organiseren waarvan de winst naar een privé-vereniging gaat.

Zo is ons het verhaal bekend van een OCMW dat activiteiten vastlegt, waarvan de winst bestemd is voor privé-organisaties zoals Ziekenzorg.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Meent u niet dat deze praktijken onaanvaardbaar zijn?
2. Op welke wijze zou een OCMW wel activiteiten mogen beleggen voor privé-organisaties?
3. Kan een OCMW-raad op een wettige wijze een dergelijke beslissing nemen?
4. Meent u niet dat deze gelden integraal in de OCMW-kas moeten gestort worden?

Antwoord

Hierbij heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de OCMW's, in toepassing van artikel 6 1 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, een beroep kunnen doen op de medewerking van personen, van inrichtingen of diensten, opgericht door openbare besturen of door particulieren. Zij moeten evenwel in staat zijn de middelen aan te wenden tot verwezenlijking van de verschillende oplossingen die zich opdringen, met eerbiediging van de vrije keuze van de betrokkene.

Om dit doel te bereiken kan het centrum overeenkomsten sluiten, hetzij met een ander OCMW, een ander openbaar bestuur of een instelling van openbaar nut, hetzij met een privépersoon of privé-instelling.

Deze overeenkomsten zijn onderworpen aan het administratief toezicht, zoals bepaald in de artikelen 111 en 112 van voornoemde organieke wet.

Hierbij is het onaanvaardbaar dat een OCMW winstgevende activiteiten zou nastreven, zelfs ten voordele van de eigen kas, aangezien dit absoluut onverenigbaar is met de opdracht van een OCMW.

Het geachte lid zinspeelt duidelijk op een concreet geval: ter zake kunnen we geen standpunt innemen. Hij gelieve ons eventueel de naam van dit OCMW mee te delen.

Vraag nr. 31
van 14 februari 1985
van de heer J. VALKENIERS

Nederlandstalig kinderdagverblijf te Anderlecht — Franstalige artsen

Enkele jaren geleden werd door mijn collega Vic Ancaux een schriftelijke vraag gesteld in verband met Franstalige artsen tewerkgesteld in Nederlandstalige raadplegingen voor het Jonge Kind in Kinderdagverblijven.

Enkele tijd geleden herhaalde ik deze vraag en zelfs meer bepaald met betrekking tot een Nederlandstalig kinderdagverblijf te Anderlecht, opgericht met de gelden van de NCC, nl. „De Kapoentjes” — gelegen in de Willemynsstraat 2 13.

Er werd mij geantwoord dat aan deze situatie spoedig zou verholpen worden en dat de betrokken artsen een examen zouden moeten afleggen en slagen voor het Vast Wervingssecretariaat.

Inmiddels — in een tijdspanne van bijna 2 jaar — is hier nog altijd niets veranderd. De betrokken artsen blijven nog steeds werken in de instellingen gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap.

Hoelang zal deze toestand nog geduld worden?

Wanneer gaat aan deze situatie uiteindelijk een einde gesteld worden?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de arts verbonden aan het kinderdagverblijf „De Kapoentjes” Willemynsstraat 2 13 te Anderlecht, ingevolge het decreet van 30 juni 1975 houdende taalregeling in het NWK, op 20 januari 1984 gevraagd werd zich in te schrijven bij het Vast Wervingssecretariaat om een taalexamen af te leggen. Hij heeft deze vraag ingewilligd doch is niet geslaagd in dit taalexamen.

Er wordt hem een 2de kans geboden en eerlang zal hij derhalve terug opgeroepen worden door het VWS voor het taalexamen waarvoor hij zich thans inschreef. Zodra de uitslag van dit nieuwe examen bekend is zal ik niet nalaten het geachte lid hiervan op de hoogte te stellen.

Vraag nr. 32
van 14 februari 1985
van de heer J. VALKENIERS

Sociaal-pedagogische toelage — Uitvoeringsbesluiten

Na het invoeren van het familiegeld in de Westduitse Staat Baden-Württemberg zien we dat ook in Frankrijk de sociaal-pedagogische toelage werd gestemd.

In België werd sedert verschillende jaren een gelijkwaardig wetsontwerp op de SPT goedgekeurd, doch nooit kwamen er uitvoeringsbesluiten om deze theoretische wet in de praktijk om te zetten.

Voor wanneer denkt u ter zake een initiatief te nemen?

Antwoord

Ik wil het geachte lid mededelen dat ik om redenen van bevoegdheid niet op de grond van zijn vraag kan ingaan.

Zoals het geachte lid allicht weet werd de sociaal-pedagogische toelage ingesteld bij artikel 133 van de wet van 5 januari 1976 die verschenen is in het Belgisch Staatsblad van 6 januari 1976.

Deze bepaling heeft een artikel 73 quinquies in de gecoördineerde wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders ingevoegd. Volgens dit artikel moet de Koning het bedrag en de toekenningsmodaliteiten van de sociaal-pedagogische bijslag bepalen.

Aangezien de sociaal-pedagogische bijslag wordt opgevat als een soort gezinsbijslag binnen het kader van de sociale zekerheid en aldus geen deel uitmaakt van de bijstand aan personen, moeten de uitvoeringsbesluiten om de sociaal-pedagogische toelage in de praktijk toe te kennen niet door de Vlaamse Executieve maar door de Koning genomen worden.

Vraag nr. 33
van 20 februari 1985
van de heer J. DE MOL

Gehandicapten — Plaatsingskosten

De verhoging van de tussenkomst van de ouders in de plaatsingskosten van matig of ernstig mentaal gehandicapte kinderen heeft op een erg onlogische manier geleid tot discriminatie naargelang de plaatsingsformule die door de ouders wordt gekozen.

Voor een achttienjarig kind dat naar een semi-internaat verbonden aan een school voor buitengewoon secundair onderwijs, op 20 km van de woonplaats, worden de vervoerskosten door het Ministerie van Nationale Opvoeding gedragen. De ouders betalen in dit geval 100 fr. per dag.

Voor een achttienjarig kind dat naar een semi-internaat voor niet-schoolgaanden gaat, op 5 km van de woonplaats, worden de vervoerskosten betaald door het Fonds '81. Bijdrage ten laste van de ouders : 250 fr. per dag.

Alhoewel in het tweede geval een formule gebruikt wordt die voor het kind beter is en voor de gemeen-

schap goedkoper, moeten de ouders een hogere bijdrage betalen. De reden is dat de regeling in het eerste geval gebeurt door het Ministerie van Nationale Opvoeding terwijl de financiële regeling voor het tweede geval door de Vlaamse Gemeenschap — het Ministerie van Gezin en Welzijnzorg — moet opgelost worden.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Waarom wordt voor de gehandicapte kinderen die voor hun opvang onder de verantwoordelijkheid van het Ministerie van Gezin en Welzijnzorg vallen geen identieke financiële regeling getroffen als voor de gehandicapten die opgevangen worden via het Ministerie van Onderwijs?
2. Waarom neemt de Minister geen initiatief om een overleggroep tussen de verschillende ministeries op te richten ten einde de hogervermelde discriminatie weg te werken?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid ter kennis te brengen dat er een wezenlijk verschil is tussen een opname in een semi-internaat voor niet schoolgaande gehandicapten erkend door het Fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten en het volgen van de lessen in een school voor buitengewoon onderwijs van het Ministerie van Onderwijs.

Het verschil in bijdrage kan mijns inziens niet herleid worden tot een vergelijking van de vervoerkosten.

De verhoogde bijdrage in het semi-internaat kan verantwoord worden door het feit dat een andere service gegeven wordt op het gebied van de opvoeding, het onderhoud en de behandeling van de gehandicapten.

Op de tweede vraag kan geantwoord worden dat bij het opzetten van het nieuw Vlaams Gehandicaptenbeleid met alle interferenties in deze sector zal rekening gehouden worden.

P. AKKERMANS
**GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTE-
 LIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN
 NATUURBEHOUD**

Vraag nr. 10
van 31 oktober 1984
van de heer F. GEYSELINGS

„Lierse Polder” — Financiële middelen, werking en overleg met polderbestuur

Door een Koninklijk Besluit werd op 16.2.1960 de zgn. „Lierse Polder” opgericht, zoals trouwens voorgeschreven in de wet en waarbij elk jaar dit gebied moet „geschouwd” worden. Dit gebied van ca 156 ha omvat het grondgebied tussen de grens van Duffel, de Beneden-Nete, de Afleidingsvaart, de Ouderij straat, de Ringenhofweg en de Mechelsesteenweg. Deze polder heeft tot doel:

- eigendommen tegen overstromingen te vrijwaren, die binnen de grenzen van het gebied liggen en het overtollige grond- en oppervlaktewater ervan af te leiden;
- waterlopen, dijken, stuwdammen, sluizen, wegen en kunstwerken en alle werken in het algemeen, die belang opleveren voor de gemeenschap aan te leggen en te onderhouden.

Dit polderbestuur klaagt over het feit:

- dat de polder een te kleine omschrijving heeft;
- over te weinig financiële middelen beschikt;
- er „als spek en bonen” bijloopt.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Als hogere besturen werken uitvoeren aan de Lierse Polder wordt het poldergebied hiervan niet in kennis gesteld. Waarom niet?
2. Suggesties of wensen van het polderbestuur worden door de bevoegde instanties genegeerd of niet in overweging genomen. Waarom deze handelwijze?
3. Het Liers Polderbestuur klaagt niet te beschikken over voldoende bestaansmiddelen. Hoe groot zijn deze middelen en waarom blijven deze beperkt?

Antwoord

3. Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de Polder van Lier de rekening over het dienstjaar 1983 afsloot met een saldo van 188.303 F.

De inkomsten van het dienstjaar 1983 bedroegen 27.766 F, waarvan 18.575 F dijkgeschotten; de uitgaven voor dezelfde periode bedroegen 13.255 F.

Bij ministerieel besluit van 23 oktober 1984 hechtte ik mijn goedkeuring aan de wijziging van het huishoudelijk reglement, houdende de verhoging van de minimum-belasting, waardoor het belastingsohier verhoogd werd tot 27.476 F.

Vraag nr. 89 van 15 februari 1985 van de heer G. BEERDEN

Pluimvee- en varkensstallen — Vergunning

Ik zou de geachte Minister dank weten, mocht hij me het volgende kunnen mededelen.

1. Hoeveel bouwvergunningen werden er aangevraagd sinds 1 oktober 1984 voor:
 - pluimveestallen ;
 - varkensstallen?
2. Hoeveel werden er hiervan aangevraagd door personen van niet-Belgische nationaliteit?
3. Hoeveel werden er hiervan al vergund voor respectievelijk pluimvee en varkens aan respectievelijk Belgen en buitenlanders?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag moet ik het geachte lid mededelen dat de statistische gegevens die door AROL in het kader van de bouwaanvragen aangelegd worden niet uitgesplitst zijn naar de aard van het bedrijf of de nationaliteit van de aanvrager. Het is dan ook niet mogelijk op de gestelde vragen te antwoorden.

Vraag nr. 90 van 18 februari 1985 van de heer L. VANHORENBEEK

Oud-Heverlee — Camping „ La Hetraie” te Sint-Joris- Weert

Na de perikelen, die geleid hebben tot een geruchtmakende uitspraak van de Raad van State wegens procedurefouten (waarover in de volksmond zelfs over een complot met de Regie der Posterijen wordt gewaagd!), werd de camping La Hetraie omgevormd tot een weekendverblijfpark.

Dit verblijfpark kwam in het nieuws zowel door het verblijf van een gangster als recent door een tweevoudige moord.

Ik verneem dat talrijke bewoners in dit weekendverblijfpark er continu wonen, hun domicilie genomen hebben in de gemeente Oud-Heverlee, er stempelen en zelfs ten laste dienden genomen van het OCMW.

Mag ik van de Minister vernemen in hoeverre dit strookt met de wet op de Ruimtelijke Ordening en welke maatregelen er getroffen werden?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Het betrokken terrein was volgens het ontwerp-gewestplan dat bij ministerieel besluit van 29 maart 1974 voorlopig werd vastgesteld gelegen in een zone voor verblijfsrecreatie.

Bij besluit van de Bestendige Deputatie van Brabant van 17 juli 1975 werd het beroep tot het inrichten van een weekendverblijfpark „ La Hetraie” ingewilligd.

Tegen deze beslissing werd door de gemachtigde ambtenaar beroep aangetekend in toepassing van art. 55, par. 2 - 1ste lid, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de Stedebouw en de Ruimtelijke Ordening.

Bij koninklijk besluit van 27 november 1975 wordt het beroep van de gemachtigde ambtenaar ingewilligd, zodat de vergunning van de Bestendige Deputatie vernietigd wordt.

Ingevolge een bemerking van de regionale commissie van advies werd het betrokken terrein in het **gewestplan** Leuven, dat bij koninklijk besluit van 7 april 1977 definitief werd vastgesteld, opgenomen in het natuurgebied.

Bij arrest van 23 februari 1983 vernietigt de Raad van State het koninklijk besluit van 27 november 1975, zodat de beslissing van de Bestendige Deputatie houdende vergunning tot het inrichten van een weekendverblijfpark, terug van kracht wordt.

De situatie is dus zo dat het gaat om een vergund weekendverblijfpark dat gelegen is in het natuurgebied van het gewestplan.

Bij besluit van 17 juli 1984 stelt de Vlaamse Executieve de lijst vast van de gebruikswijzigingen die vergunningplichtig worden in functie van de bestemmingen in het gewestplan.

Art. 4 van dit besluit bepaalt o.m. dat het wijzigen van het gebruik van constructies gelegen in een natuurgebied, naar om het even welk gebruik anders dan het oorspronkelijke, onderworpen wordt aan een vergunning in het kader van art. 44 van de stedenbouwwet.

Aangezien het gebruik van een weekendverblijf als permanente woonst een wijziging van gebruik van dat gebouw inhoudt, en daar het gelegen is in een natuurgebied, is voor dergelijke verandering van gebruik vergunning nodig.

Weekendverblijven die als permanente woonst gebruikt werden vóór het van kracht worden van het decreet vallen niet onder deze bepalingen daar het decreet geen terugwerkende kracht heeft.

Vraag nr. 91
van 20 februari 1985
van de heer J. DE MOL

Isabellafort en Reygaertsvliet te Knokke-Heist — Nivellerings werken

Het Isabellafort te Knokke-Heist werd in de zeventiende eeuw gebouwd op de uitmonding van de Reygaertsvliet, een oude zijarm van het Zwin, waarvan nog een aantal kreek- en moerasresten overgebleven zijn.

De Bond Beter Leefmilieu had er bij de Rijksdienst voor Monumenten en Landschappen op aangedrongen een spoedprocedure tot bescherming van dit gebied in te zetten. Terwijl dit dossier werd opgemaakt, liet een landbouwer, die het gebied had opgekocht, nivelleringswerken uitvoeren, waardoor het fort volledig verdwijnt. Het Bestuur Monumenten en Landschappen, Provinciale Directie West-Vlaanderen werd op 13 november 1984 telefonisch op de hoogte gebracht van de aanvang van de nivelleringswerken. Aangezien er nog geen besluit tot voorlopige bescherming was en aangezien het gebied op het gewestplan Brugge-Oostkust de bestemming natuurgebied heeft, heeft deze provinciale directie van het Bestuur Monumenten en Landschappen zich gericht tot het Bestuur voor Ruimtelijke Ordening, Provinciale Directie West-Vlaanderen.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vraag.

Waarom werden geen stappen ondernomen om de nivelleringswerken in het natuurgebied, in afwachting

van een beslissing over de beschermingsaanvraag, te verhinderen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag i.v.m. het illegaal uitvoeren van nivelleringswerken in de omgeving van het Isabellafort te Knokke-Heist heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat bedoelde overtreding door de dienst betwiste zaken van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu aan de Rijks-wacht telefonisch werd signaleerd.

Op 13 november 1984 werd dan ook door de Rijks-wacht proces-verbaal opgesteld.

Ik meen dat door de AROL het nodige werd gedaan om verdere schending van het natuurgebied te verhinderen.

Vraag nr. 92
van 22 februari 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

Structuurplan Vlaanderen — Urbanisatieproblematiek

Het centrale probleem der huidige planologie wordt gevormd door de voortschrijdende urbanisatie van de samenleving. Daarbij gaat onze grootste bekommernis uit naar de groei en ontwikkeling van onze steden, alsmede de vrijwaring van de nog resterende open ruimten.

Deze problematiek moet bijgevolg niet alleen gezien worden in het licht van de stadsvernieuwing maar tevens en uiteraard binnen het raam van een algemene ruimtelijke planning.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister of in het Structuurplan Vlaanderen alsmede in de streekplannen de volgende vraagstukken zullen worden onderzocht :

1. het urbanisatiepatroon en de woondensiteitsverhoudingen ;
2. de herinrichting van de stedelijke en niet-stedelijke gebieden ;
3. de spreiding van de stedelijke bevolking over de verschillende types van steden en dorpen.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de gesignaleerde vraagstukken inderdaad in het Structuurplan voor Vlaanderen onderzocht worden; echter met dien verstande dat het onderzoek zich richt naar de problematiek OP niveau van Vlaanderen. In dit kader is het dus niet de bedoeling de gestelde vraagstukken te onderzoeken tot op niveau van de gemeenten, de deelgemeenten of gehuchten. In het perspectief van decentralisatie en structuurplanning op de drie beleidsniveaus: het gewest, de provincies en de gemeenten, zullen deze vraagstukken worden onderzocht rekening houdend met het niveau waarop men zich bevindt.

Vraag nr. 93
van 25 februari 1985
van de heer J. BOSMANS

Bouwverordeningen inzake beplantingen — Model

Op 19 december 1984 werd een model van bouwverordening met betrekking tot de beplantingen goedgekeurd alsmede een besluit ter aanvulling, voor het Vlaamse Gewest, van het ministerieel besluit van 6 februari 1971 tot aanvulling van de samenstelling van het dossier van de aanvragen om bouwvergunning.

Naar aanleiding van documenten die mij onder ogen kwamen met betrekking tot de samenstelling van het dossier van aanvraag om bouwvergunning, had ik graag van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Is een gemeente die een dergelijk model van bouwverordening opneemt in een gemeentelijke verordening, verplicht alle artikelen en bepalingen in hun geheel hierin op te nemen? Zijn afwijkingen en afwijkende bepalingen toegestaan?
2. Welke zijn de administratieve consequenties voor de gemeente en de betrokken administratie van ruimtelijke ordening, gezien een vergunningaanvraag in tweevoud moet opgesteld worden, met daarnaast een situatietekening in tweevoud op schaal 1/125, 1/250, 1/500, 1/2500, 1/5000 of 1/10.000 waarop de noordpijl, de gebruikte schaal, de straatnaam, het huisnummer indien het een bebouwd perceel betreft en de kadastrale gegevens indien het een onbebouwd perceel betreft, een zo nauwkeurig mogelijke omschrijving van de werken, handelingen en beplantingen alsmede de voorstellen tot (her)aanplanten met vermelding van de aard voorkomen. Welke instantie gaat voor de dossierkosten instaan? Moet de particulier gehele of gedeeltelijke kostenverhaling tegevoel zien?
3. Vermits dit dossier gelijkgesteld wordt met een dossier van aanvraag om bouwvergunning, moet dan ook de gehele procedure voor het bekomen van een bouwvergunning, doorlopen worden?
4. Beantwoordt de overweging dat de vernieling van bestaande beplantingen, vooral ingevolge de toename van het brandhoutverbruik, die blijkbaar als basis heeft gediend voor het nemen van het besluit, ook aan de realiteit?

Kan de Minister hierover correcte cijfers geven?

Blijkens de opsomming in artikel 2 vallen zowel bomen als struiken onder de bepalingen en zijn zij dus vergunningplichtig. Moet een boom(pje) met een stamomtrek van minder dan 30 cm (dus diameter kleiner dan 10 cm) als een struik beschouwd worden of als een boom(pje)?

5. Worden onder bomen en struiken ook de exoten gerekend?
6. Welke zijn de machtigingen met betrekking tot de concrete toepassing van dit besluit, dat waarschijnlijk wel een gedegen beleidsvoorbereiding zal gekend hebben? Zal, met andere woorden, bijvoorbeeld een particulier nog overgaan tot het planten van struiken en bomen, gezien de admini-

stratieve weg die hij zal moeten volgen wanneer hij tot velling of rooiing wil overgaan?

Houden de genomen maatregelen met andere woorden wel afdoende rekening met de dynamiek die in een landschap aanwezig is?

7. Wat moet een particulier concreet doen in een gemeente die dergelijke bouwverordening heeft aangenomen, met een boom die door weersomstandigheden een gevaar inhoudt voor zijn naburen? Moet hij ook eerst een vergunning aanvragen, dossier invullen enzovoort?

Antwoord

1. Het model van bouwverordening met betrekking tot de beplantingen dat op 19 december 1984 door de Vlaamse Executieve werd goedgekeurd is een model. De gemeenten zijn derhalve niet verplicht de artikelen en bepalingen in hun geheel over te nemen in de gemeentelijke verordening.

Voor zover de gemeenten binnen hun bevoegdheid blijven kunnen zij naar eigen inzicht en vooral gelet op de eigen plaatselijke situatie, een aangepaste verordening opstellen die uiteraard bepalingen kan omvatten die afwijken van het model.

2. Het eveneens op 19 december 1984 goedgekeurde besluit tot aanvulling van het ministerieel besluit van 6 februari 1971 vindt zijn rechtsgrond in de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de Ruimtelijke Ordening en van de Stedebouw, noch de wet noch het besluit voorzien dat de „dossierkosten” mogen worden omgeslagen op de aanvrager van de vergunning.

Behoudens eventuele gemeentetaksen — door de gemeenten zelf vastgesteld en geheven — zijn er voor de particulieren geen kosten verbonden aan de indiening van een dossier tot het bekomen van een vergunning.

In het besluit zelf werd trouwens voorzien dat de formulieren tot aanvraag van een vergunning, gratis door de gemeenten moeten worden afgegeven en het opmaken van de situatietekening en het aanbrengen van de gevraagde gegevens vereisen voor de aanvrager zeker geen tussenkomst van een deskundige of enige andere derde.

Indien de gemeenten een beplantingsbeleid wensen te voeren dat uiteindelijk iedereen ten goede komt, dan wegen de voordelen van een dergelijk beleid zeker op tegen de uitermate beperkte gemeentelijke administratiekosten.

3. De aanvraag om een bouwvergunning betreffende beplantingen, waarbij het bij besluit van de Vlaamse Executieve van 19.12.1984 vereenvoudigde dossier hoort volgt de normale procedure voor het bekomen van een bouwvergunning maar met dien verstande dat de handelingen met betrekking tot de beplantingen ressorteren onder de toepassing van artikel 3 van het koninklijk besluit van 16 december 1971 (met latere aanvullingen en wijzigingen) tot bepaling van de werken en handelingen die vrijgesteld zijn ofwel van de bemoeiing van de architect ofwel van de bouwvergunning ofwel van het eensluitend advies van de gemachtigde ambtenaar.

Dit beduidt dat een bouwvergunning met betrekking tot beplantingen gewoon door de gemeente wordt afgegeven en vrijgesteld is van het eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar.

4. De praktisch in alle gemeenten de visu vast te stellen wilde aantasting van de bestaande beplantingen was een overweging tot het uitwerken van de modelverordening; de belangrijkste motivering was echter aan de gemeenten die bezorgd zijn voor de fraaiheid van hun wegen, gebouwen, toegangen en hun omgeving, een model van beleidsinstrument te verschaffen dat aangepast en dienstig zou zijn op het plaatselijk — direct beleidsniveau.

Aangezien de vernieling van de bestaande beplanting sluiks en tot heden in vele gevallen niet in strijd met enige wet of reglement gebeurde, is het niet mogelijk daaromtrent concrete cijfers te geven. De bevoegde diensten van de administratie van de Vlaamse Gemeenschap en de vele gemeentebesturen die mij hieromtrent contacteerden, bevestigden mij de steeds toenemende verdwijning van groenelementen in de woonomgeving.

De vraag of een boom(pje) met een stamomtrek van minder dan 30 cm als een struik of een boom moet beschouwd worden, lost zich op in de visie die de gemeente zo nodig zal neerleggen in haar eigen verordening. De door de Vlaamse Executieve weerhouden stamomtrek is als model weergegeven; meent de gemeente een andere omtrek te moeten voorstellen inzake de toepassing van de verordening, dan kan dit gebeuren.

5. De tekst van het model maakt geen onderscheid in de zin dat de exoten worden uitgesloten uit de begrippen boom of struik. Zo de gemeenteverheerheid de exoten wenst uit te sluiten kan zij dit in haar verordening opnemen; ook hier speelt de gemeentelijke autonomie.
6. Het komt mij voor dat de administratieve weg die de particulier moet volgen wanneer hij tot de velling of de rooiing wenst over te gaan, wat hem betreft, zeer duidelijk, eenvoudig en kort is. Indien de echt eenvoudige procedure hem toch zou beletten tot het planten van struiken en bomen over te gaan, dan is het voor hem aangewezen een beheersplan in de zin van artikel 2, 1 le op te stellen dat hem toelaat van in den beginne een planning op termijn te maken en in de goedkeuring van het beheersplan reeds een toelating voor het rooien of vellen te bekomen; hij wordt aldus vrijgesteld van een toekomstige vergunningaanvraag.

De voorziene maatregelen houden wel degelijk rekening met de dynamiek die in het landschap aanwezig is; binnen de perken van artikelen 59 en 60 van de wet van 1962 kan voor de beplantingsverordening met het landschap alleen de omgeving van de wegen, gebouwen en toegangen bedoeld worden.

Het is mijns inziens nu net dit landschap dat het meest onderhevig is aan de ingrepen van de mens zodat, wanneer hier enige dynamiek aanwezig is, deze dynamiek oordeelkundig en met enig beleid moet kunnen gericht worden.

7. Wanneer door b.v. weersomstandigheden een boom een gevaar inhoudt voor iemands geboort,

dan moet de particulier zelf oordelen wat hij in dit concreet geval als een goed huisvader moet doen om het gevaar weg te nemen. Ik meen niet dat een goed huisvader eerst een vergunning behoort aan te vragen eer hij het gevaar mag wegnemen; ik twijfel er niet aan dat het gezond verstand hier wel degelijk de passende oplossing zal aanbrengen.

Vraag nr. 94
van 27 februari 1985
van de heer L. VANHORENBEEK

Begijnendijk — Opslagplaats cyanideverbindingen

Onlangs deed een bedrijf uit Begijnendijk een aanvraag om een vergunning te bekomen voor een opslagplaats van cyanideverbindingen. Gevolg gevend aan de tientallen bezwaarschriften van omwonenden, formuleerde het schepencollege van Begijnendijk een negatief advies.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen welke maatregelen door zijn diensten werden getroffen om de woonomgeving te vrijwaren van die hoogst-giftige produkten?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs.

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag kan ik het geachte lid mededelen dat bij de Administratie Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu, directie Vlaams Brabant, een dergelijke aanvraag aanhangig was.

Gezien de situatie in een woongebied werd op 7 maart 1.1. een ongunstig advies verstrekt aan de heer Gouverneur.

J. BUCHMANN
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 3
van 25 oktober 1984
van de heer L. VANHORENBEEK

Erkende huisvestingsmaatschappijen — Huurcontracten

Naar verluidt zouden huurcontracten, afgesloten door erkende huisvestingsmaatschappijen na 1 januari 1984, nog steeds vermelden dat de gestorte bedragen geen intrest opbrengen ten voordele van de huurder. Volgens artikel 6 van de wet van 29.12.1983 betreffende de huur van onroerende goederen, zou er geen twijfel bestaan over de wettelijke bepalingen in verband met de waarborg.

Graag vernam ik van de Minister of deze problematiek reeds van naderbij onderzocht werd en welke gevolgen aan dit onderzoek werden gegeven.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het juist is dat de meeste huurcontracten,

afgesloten na 1 januari 1984 en vóór 1 januari 1985, door bouwmaatschappijen tot nut van het algemeen, vermelden dat de gestorte huurwaarborg geen interest opbrengt.

Het besluit van de Vlaamse Executieve dd. 7/11/1984 tot reglementering van het huurstelsel voor sociale woningen in het Vlaamse Gewest heeft echter ook deze materie gewijzigd voor alle huurovereenkomsten afgesloten sinds 1/1/1985. Artikel 25, § 4 van dit besluit bepaald dat de door de huurder of een lid van zijn gezin bij de toewijzing van de woning gestorte borgtocht interest opbrengt in hoofde van de huurder.

De modaliteiten van de interestberekening werden vastgelegd in het besluit van de Vlaamse Executieve van 5/3/1985. De interest zal berekend worden analoog met de interestregeling op de spaardeposito's bij de Algemene Spaar- en Lijfrentekas en zal jaarlijks aan de huurder worden uitbetaald.

Vraag nr. 4
van 26 oktober 1984
van de heer A. DENYS

Erkende bouwmaatschappij — Terbeschikkingstellen van kavels voor sociale woningbouw

We stellen vast dat in vele gemeenten erkende bouwmaatschappijen behorend tot de Nationale Landmaatschappij of de Nationale Maatschappij voor Huisvesting, over een enorme voorraad aan kavels beschikken.

Gezien de weinig beschikbare kredieten, is de activiteit van deze bouwmaatschappijen bijzonder klein, en worden er weinig sociale woningen gebouwd in deze woonuitbreidingsgebieden.

Dit heeft als gevolg dat niet alléén de betrokken voorraad geblokkeerd is, maar ook dat nieuwe woonuitbreidingsgebieden niet kunnen aangesneden worden, omdat het departement ruimtelijke ordening vindt dat deze gemeenten nog over een te groot overschot aan kavels beschikken.

Om uit deze impasse te geraken, zouden bepaalde financieel, gezonde gemeenten zelf interesse betonen om op deze gronden sociale woningen te bouwen.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister vernomen, of deze bouwmaatschappijen kunnen aangepord worden om deze gronden aan de gemeenten te verkopen, of op welke wijze er een **samenwerkingsverbond** kan ontstaan, waardoor beschikbare gemeentelijke financiële middelen kunnen aangewend worden om de sociale woningbouw te promoveren?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat sommige door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting erkende vennootschappen, vooral dan regionale maatschappijen, thans inderdaad over een vrij grote voorraad grond beschikken, waarop zij bij gebrek aan kredieten vooralsnog niet kunnen bouwen.

Indien financieel gezonde gemeenten hun interesse zouden betonen om dergelijke gronden van de erkende vennootschappen af te kopen teneinde er zelf sociale woningen op te bouwen, zou de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting daar in principe geen bezwaren tegen hebben, temeer daar op die manier uiteindelijk toch hetzelfde sociale doel zou worden bereikt.

De Nationale Maatschappij voor de Huisvesting is evenwel van oordeel dat elke zaak afzonderlijk dient te worden onderzocht.

Aan de erkende vennootschappen zou eventueel wel kunnen gesuggereerd worden die mogelijkheid samen met de betrokken Gemeentebesturen te onderzoeken.

Vraag nr. 11
van 8 januari 1985
van de heer L. KELCHTERMANS

Vlaams Woningfonds van de Bond voor Grote en Jonge Gezinnen — Leningsvoorwaarden

Het Vlaams Woningfonds voor Grote Gezinnen kent jaarlijks een aantal leningen toe onder bepaalde voorwaarden.

Een van de praktische voorwaarden om de uitbetaling van de laatste schijf van de lening te bekomen is dat het geld afkomstig van de bouwpremie eerst in de nieuwe woning moet geïnvesteerd zijn.

Dit brengt een aantal gezinnen in moeilijkheden omdat de betaling van de bouwpremie minstens 4 à 5 maanden uitblijft na de inzending van het formulier D. In alle gevallen waar de bouwverrichtingen vlot verlopen heeft de bouwheer dezelfde moeilijkheid.

Mag ik van de geachte Minister een antwoord vernemen op de volgende vragen.

Is het Vlaams Woningfonds verplicht de laatste schijf van leningen in te houden tot dat de bouwpremie geïnvesteerd is in de nieuwe woningen? Welke is de wettelijke basis hiervan? Kunnen er afwijkingen bekomen worden en onder welke voorwaarden?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Het vrijgeven van het leningsbedrag door het Vlaams Woningfonds in schijven en terzelfdertijd op voorlegging van facturen (welke door de ontleners als goed voor betaling werden ondertekend) is enerzijds een vorm van dienstbetoon aan begeleiding van de gezinnen en anderzijds een uiting van goed beheer door met de evolutie van de immobilaire waarborg rekening te houden.

Het ontleende kapitaal wordt vrijgegeven naarmate de vordering der werken. Dit principe wordt evenwel met de nodige soepelheid toegepast.

Daarenboven handelt het „reglement van de leningen in het Vlaamse Gewest toe te staan door het Vlaams Woningfonds van de Grote Gezinnen” (ministeriële besluiten van 14 december 1978, 24 februari 1981, 17

december 1981, 10 augustus 1983 en het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 december 1983) in artikelen 8 en 9 uitdrukkelijk over de „inbreng van eigen middelen door de aanvrager”. „De aanvrager moet zoveel mogelijk eigen middelen inbrengen voor de onroerende verrichting . . .” luidt artikel 9.

Praktisch betekent dit dat de financiële middelen, noodzakelijk om de immobilaire verrichting tot een goed einde te brengen, en die in de verrichtingsbalans werden opgesomd bij de oppuntstelling van het leningsdossier, dienen verantwoord te worden. Deze verantwoording gebeurt door een evenwichtige en realistische spreiding van alle middelen. Het Vlaams Woningfonds begeleidt aldus op een soepele en sociaal correcte manier de ontlenersgezinnen, inzake de juiste aanwending van de gelden, de degelijke uitvoering van de werken volgens het lastenkohier (door controle ter plaatse), de spreiding van de middelen over het totaal-project.

Vraag nr. 12
van 11 januari 1985
van de heer J. ANSOMS

Sociale kavels en bouwpremie — Inkomstenplafond

Momenteel wordt de infrastructuur van sociale woonwijken en dito verkavelingen geregeld door het KB van 30 maart 1981 (BS van 24 april 1981), dat in artikel 10, 3° aangaande het in acht te nemen inkomstenplafond weerom verwijst naar het plafond voor de bouwpremie (artikel 7 van het KB van 25 augustus 1980, besluit dat inmiddels werd opgeheven).

Wanneer de overeenstemming van het inkomstenplafond tussen bouw- en kooppremie door het besluit van de Executieve van 31 maart 1982 (BS van 22 april 1982) werd verbroken ten voordele van de bouwpremie, hield dat niet in dat het inkomstenplafond voor de aankoop van een sociale kavel automatisch gelijkgesteld werd met het verhoogde plafond voor de bouwpremie. Indien men het plafond voor de sociale kavels op het verhoogde peil van de plafonds der bouwpremie wilde brengen, moest zulks, naar verluidt, geschieden door een aanpassing van artikel 10, 3° van het voornoemd besluit van 30 maart 1981.

Inmiddels is zulks nog niet gebeurd en wordt in genoemd artikel (artikel 10, 3°) nog steeds verwezen naar een afgeschafte besluit voor de bouwpremie en blijft de sociale huisvestingssector sedert 1982 sociale kavels verkopen op basis van het lager plafond voor de aankooppremie terwijl de koper na de aankoop een gevoelig hoger inkomen mag genieten om de bouwpremie te bekomen voor de oprichting van een bescheiden woning op deze kavel.

Is het niet aangewezen deze anomalie zo spoedig mogelijk recht te trekken door een aanpassing van artikel 10, 3° van het KB van 30 maart 1981 (toepassingsmodaliteiten van artikel 80 van de Huisvestingscode) niet alleen omwille van het verwijzen naar een afgeschafte besluit, maar ook om de oorspronkelijke bedoeling te herstellen, nl. overeenstemming tussen de inkomstenplafonds voor sociale kavels en bouwpremie?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat ik aan de Vlaamse Executieve een besluit zal voorleggen ter aanpassing van o.m. artikel 10, § 1, 3° van het koninklijk besluit van 30 maart 1981 betreffende de tegemoetkoming van het Vlaamse Gewest in de kosten van de infrastructuurwerken (in uitvoering van art. 80 van de huisvestingscode).

Het inkomstenplafond voor de verwerving van een sociale kavel zal derhalve in overeenstemming gebracht worden met het toegelaten inkomstenplafond voor het bekomen van een bouwpremie.

Vraag nr. 16
van 16 januari 1985
van de heer J. SLEECKX

Nieuwe coëfficiënten voor berekening basishuurprijs — Toepassing

Met een ministerieel besluit dd. 16 februari 1984 (Belgisch Staatsblad van 24 februari 1984, blz. 2491) werden de nieuwe coëfficiënten voor het vaststellen van de geactualiseerde kostprijs van de woningen bepaald.

Overeenkomstig het bepaalde van art. 9 par. 1 van het koninklijk besluit van 18.12.1979 dienen de door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting erkende vennootschappen de nieuwe basishuurprijs te berekenen aan de hand van het nieuwe coëfficiënt.

Krachtens datzelfde artikel moet de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting voorafgaandelijk haar goedkeuring hechten aan de nieuwe, door de vennootschappen berekende basishuurprijs.

Sommige vennootschappen wachtten tot 1 januari 1985 om de basishuurprijs te herzien terwijl andere vennootschappen gebruik maakten van de genoemde regeling om de bedoelde herziening toe te passen vanaf 1 juli 1984.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij melden welke vennootschappen als bedoeld in het koninklijk besluit van 18.12.1979, tussen februari en 30 juni 1984 een aanvraag tot de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting richtten met het oog op het verkrijgen van de goedkeuring van de door deze maatschappijen nieuw berekende basishuurprijs?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat, in toepassing van de beschikkingen van het koninklijk besluit van 18/12/1979 inderdaad op 1 juli 1984 een aanpassing mocht plaatsvinden van de basishuurprijzen van de volkswoningen gelegen in het Vlaamse Gewest.

Die tweejaarlijkse aanpassing slaat enerzijds op de herziening van de basishuurprijzen op grond van de om de twee jaar geactualiseerde kostprijs van de woningen en anderzijds op de individuele aanpassing

van die nieuwe basishuurprijzen aan het inkomen en de gezinstoestand van iedere huurder.

Bij besluit van de Vlaamse Executieve dd. 9 mei 1984 werd die individuele aanpassing van de huurprijzen evenwel verschoven naar 1 januari 1985, datum waarop de nieuwe huurreglementering van start diende te gaan.

Slechts een beperkt aantal erkende vennootschappen hebben op 1 juli 1984 nieuwe basishuurprijzen, in toepassing van artikel 9 van het toen vigerende koninklijk besluit van 18 december 1979 houdende reglementering voor het Vlaamse Gewest, van het huurstelsel betreffende de woningen, die aan de door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting erkende vennootschappen of aan de Nationale Maatschappij zelf toebehoren, ter goedkeuring aan de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting voorgelegd.

Hieronder de lijst van deze vennootschappen :

1. Huisvesting-Antwerpen te Antwerpen
2. Geelse Bouwmaatschappij te Geel
3. Eigen Woning te Ruisbroek (Puurs)
4. Samenwerkende Bouwmaatschappij voor Goedkope Woningen te Aarschot
5. Huisvesting te Tienen
6. Mijn huisje te Wezembeek-Oppem
7. Gewestelijke Maatschappij voor de Huisvesting te De Panne
8. Eigen Haard is Goud Waard te Gistel
9. 't Heist Best te Knokke-Heist
10. Ons Onderdak te Ieper
11. Izegemse Bouwmaatschappij te Izegem
12. De Gelukkige Haard te Oostende
13. Eigen Haard is Goud Weerd te Brugge
14. Helpt Elkander te Waregem
15. Geluk in ons Huis te Baasrode (Dendermonde)
16. Deinsche Bouwmaatschappij te Deinze
17. De Goede Werkmanswoning te Gent
18. De Gentse Haard te Gent
19. Bouwmaatschappij van Temse te Temse
20. Eigen Dak te Wetteren
21. Gewestelijke Maatschappij voor Woningbouw te Zele
22. Gewestelijke Maatschappij voor de Huisvesting van Zelzate te Zelzate
23. Kempisch Tehuis te Houthalen
24. Ons Dak te Maaseik.

Vraag nr. 20
van 23 januari 1985
van de heer L. VANHORENBEEK

Aanpassingen van sociale huurprijzen — Herziening

De zogeheten aanpassingen van de sociale huurprijzen tijdens de periode van de jaarwisseling werden door de betrokken huurders als sociaal zwakken binnen onze gemeenschap zeker niet als een Kerst- of Nieuwjaarsgeschenk ervaren. Immers,

1. ervaart in regel elk gezin een kostentoeename tijdens de periode van de jaarwisseling (cf. verzekeringspremies, . . .)

2. tonen tal van studies aan als zou de koopkracht — zeker van de zwakkeren — de laatste jaren flink dalen ;
3. zou overhaasting bij het berekenen van de inkomsten 1982 niet zelden aanleiding gegeven hebben tot vergissingen, meestal in het nadeel van de huurder;
4. moet de aangewende inkomstennorm 1982 sterk in vraag gesteld worden overwegende:
 - a. de afname van de koopkracht die in 1982 reeds een reëel feit was;
 - b. de officiële devaluatie van de Belgische frank door de nationale Regering;
 - c. hetgeen genoemd wordt de manipulatie van de index door de nationale Regering en het schrappen van een eerste indexaanpassing, begin 1985;
 - d. de samenstelling van de gezinnen — inzonderheid bestaande uit ouderen en bejaarden — waar de inkomsten sedert 1982 kunnen afgenomen zijn ingevolge overlijden van een gezinslid.

Eén en ander lijkt ons bewezen ingevolge het voorlopige intrekken van de toepassing van deze maatregel. Wat niet wijst op een doordacht beleid in deze.

Mogen wij van de Minister vernemen:

1. Welke studie er ten gronde lag van de uitgevaardigde maatregel ?
2. Hoe werd daarbij de afname van de koopkracht ingecalculeerd?
3. Wat werd er voorzien ten aanzien van de huurder, die zijn inkomsten sedert 1982 zag afnemen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid medelen dat de recente aanpassingen van de huurprijzen voor de volkswoningen **gelegen** in het Vlaamse Gewest voortspruiten uit de toepassing van de beschikkingen van het besluit van de Vlaamse Executieve dd. 7 november 1984 tot reglementering van het huurstelsel betreffende de woningen die aan de door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting erkende vennootschappen of aan de Nationale Maatschappij zelf toebehoren.

1. Bij het opstellen van de nieuwe reglementering werd tegelijkertijd gestreefd naar een, op het vlak van de huuropgaven en huuropbrengsten, sluitend financieel beheer zowel voor de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting als voor de door haar erkende vennootschappen, en naar een evenwichtige, rechtvaardige inbreng van iedere sociale huurder. Meer dan in het verleden zullen de woningen voorbehouden worden aan de laagste inkomensgroepen ; de maximaal toegelaten inkomensdrempel voor toewijzing van de woning werd daarom ook verlaagd.

De huidige berekening van de reële huurprijs, met andere woorden de aanpassing van de basishuurprijs aan het inkomen van elke individuele huurder is sociaal rechtvaardiger.

In tegenstelling met het vroegere systeem van het KB van 18/12/1979 beoogt de nieuwe reglementering immers een continu lineaire stijging van de reële huurprijs, namelijk van 0,5 over 1 tot 2 maal de basishuurprijs.

Deze nieuwe regeling werd ingevoerd na talrijke werkgroepvergaderingen van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en de door haar erkende vennootschappen, en na uitwerking van reeksen mathematische modellen door het Rekencentrum van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting.

2. Bij de huurprijsberekening 1985 maar ook bij deze van de daaropvolgende jaren wordt rekening gehouden met de afname van de koopkracht sinds 1982. Vooreerst wordt de mogelijke stijging van de huurprijs van 1/7/1981 naar deze van 1/1/1985, ingeval van een zelfde maatschappelijke situatie in hoofde van de sociale huurder, beperkt tot 14%, een percentage dat merkkelijk onder het stijgingspercentage van de index der consumptieprijzen ligt.

Indien de maximum 14% huurprijsverhoging niet kan toegepast omdat de sociale huurder tussen 1980 en 1982 een bruto inkomensstijging had van meer dan 14%, wordt de huurprijsstijging bovendien procentueel afgestemd op deze inkomensstijging.

Vanaf 1 januari 1986 wordt de huurprijs jaarlijks herzien op basis van de indexstijging over 1 jaar, eventueel begrensd door de maximale procentuele stijging der huurprijzen in de private sector, tenzij het aantal kinderen ten laste of de kostprijs der woning substantieel gewijzigd werd of het inkomen van de huurder tijdens het referentiejaar meer is toegenomen dan de procentuele stijging van het indexcijfer der consumptieprijzen.

3. Artikel 14 van het besluit van 7 november 1984 voorziet dat ingeval het inkomen van een huurder gedurende 3 opeenvolgende maanden met minstens 20% gedaald is t.o.v. dat van het referentiejaar, de huur herzien wordt vanaf de le dag van de maand, die volgt op de maand waarin de huurder de nodige bewijsstukken ter kennis gebracht heeft van de vennootschap.

In geval van overlijden of pensionering van de huurder of van de persoon met wie hij wettelijk of feitelijk samenwoont, en ingeval inwonenden, van wie het inkomen in aanmerking werd genomen, de woning verlaten, wordt een nieuwe huurprijs toegepast vanaf de le dag van de maand die volgt op de maand waarin de gebeurtenis ter kennis van de vennootschap werd gebracht.

Vraag nr. 21
van 23 januari 1985
van de heer L. VANHORENBEEK

Sociale woningpolitiek — Tegenstrijdigheden

Elders kregen wij reeds de gelegenheid er de geachte Minister op te wijzen dat de huur- en kostenlast van

de huurders van sociale woningen ons inziens op hol geslagen is.

Thans lezen wij in de pers als zou de geachte Minister de stijging van sociale huurprijzen willen beperkt zien.

In voorkomend geval, hoe verklaart de Minister dan de ondertussen voorlopig ingetrokken maatregelen tot verhoging van de huurgelden voor sociale woningen? Lijkt het eerste niet op propaganda en het tweede op de realiteit?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de reglementering omtrent de huurprijsberekening een belangrijk onderdeel is van het besluit van de Vlaamse Executieve van 7/11/1984. Deze bepalingen werden geïnspireerd door een dubbele bekommernis enerzijds een sociaal evenwichtige inbreng van iedere huurder van een sociale woning in de kosten van de betreffende sector en anderzijds een zo sluitend mogelijk financieel beheer, op het vlak van huuruitgaven en huuropbrengsten, in hoofde van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en van de door haar erkende vennootschappen.

Dit besluit voorziet tevens in een beperking van de mogelijke huurprijsstijging.

De stijging van de sociale huurprijzen werd voor 1984 beperkt tot maximum 14% en vanaf 1986 tot de indexstijging over 1 jaar (mogelijks zelfs beperkt tot het stijgingspercentage van de huurprijzen in de private sector). Slechts in drie uitzonderingstoestanden kan worden afgeweken van dit maximum toegelaten stijgingspercentage: een substantiële wijziging van de kostprijs van de woning, een vermindering van het aantal kinderen ten laste of een hogere inkomensstijging dan toegelaten door de sociale huurreglementering.

Ingevolge de afschaffing van de fiscale abttementen op de vervangingsinkomens vanaf het aanslagjaar 1983, inkomsten 1982, werden vooral gepensioneerden of rechthebbenden op andere vervangingsinkomens, huurprijsverhogingen aangerekend die soms ver boven de 14% uitstegen.

Het uitvoeringsbesluit dd. 25/1/1985 over de berekening van de huurprijs 1985 voorziet daarom in een bruto-inkomensvergelijking 1980-1982 voor alle huurprijsberekeningen gebaseerd op een netto-inkomensstijging van meer dan 14%.

Wijst het resultaat van deze tweede berekening op een inkomensstijging van meer dan 14% dan is de huurprijs in 1985 deze van het jaar 1982 maximaal verhoogd met het stijgingspercentage voortvloeiend uit de vergeleken bruto-inkomens 1980-1982.

Is de inkomensstijging kleiner of gelijk aan 14% dan wordt de huurprijsverhoging beperkt tot 14%.

Als besluit zou ik dus willen stellen dat het uitvoeringsbesluit van de Vlaamse Executieve dd. 25/1/1985 in feite een verder concretiseren betreft van de oorspronkelijke reeds vastgelegde beperking der huurprijsstijgingen.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN LEEF-
MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 122
van 7 februari 1985
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Anti-rookcampagne — Reglementering inzake rook-
verbod op school

Bijna alle secundaire scholen laten het roken toe tijdens de speeltijd, tijdens bepaalde uren en/of op bepaalde plaatsen.

Ouders en leerkrachten betreuren deze situatie, maar kunnen hier onmiddellijk weinig aan veranderen, gezien er geen enkele reglementering bestaat die het roken op school zou verbieden.

Nochtans zou, naar mijn oordeel, het rookverbod op school best in het schoolreglement ingeschreven worden.

Door de Gemeenschapsminister van Onderwijs worden in het kader van het vernieuwd medisch schooltoezicht inspanningen geleverd om de jongeren te wijzen op het gevaar van riskante leefgewoonten, waaronder het roken begrepen is.

Opdat deze actie in het kader van de gezondheidsopvoeding het meeste resultaat zou opleveren is het nodig dat alle geledingen en instanties die bij het onderwijs betrokken zijn, o.m. schooldirecties, oudercomités, leerkrachten, samenwerken aan deze doelstelling.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Of er wordt samengewerkt tussen zijn departement en dit van de Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid op het vlak van de begeleiding van het rookgedrag van jongeren? Waarin bestaat deze samenwerking?
2. Welke zijn concrete bevoegdheden zijn om inzake het roken op school reglementerend op te treden?
3. Welke initiatieven hij reeds genomen heeft om schooldirecties, leerkrachten, ouders en leerlingen te sensibiliseren voor een anti-rookcampagne?

Antwoord

Gelet op de stand van de communautarisering van het onderwijs heb ik geen reglementering uitgevaardigd inzake het roken op school, noch enig sensibiliseringsinitiatief ter zake genomen. Ik moge het geachte lid dan ook verzoeken zich te wenden tot de Minister van Onderwijs (N).

Vraag nr. 124
van 12 februari 1985
van de heer D. VERVAET

Inplanting stortplaats te Lennik — Stand van zaken

De problematiek rond de breekwerf te Pepingen behoort nu definitief tot het verleden.

Haviland heeft echter al een alternatief gevonden en wil een stortplaats openen in Lennik, zo zegt de pers. Het huisvuil zou verwerkt worden op de breekwerf te Meise en zou dan gedumpt worden in de steenputten te Lennik.

Graag stel ik u hierover de volgende vragen.

1. In welke mate zijn deze berichten juist?
2. Hoever is het eventuele dossier gevorderd?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

De kwestieuze plannen van de intercommunale Haviland zijn mij onbekend.

Er werd evenmin een vergunningformulier bij de OVAM opgevraagd.

Vraag nr. 125
van 12 februari 1985
van de heer J. BOSMANS

Gemeentebesturen — Rioleringswerken

Talrijke gemeentebesturen hebben totale rioleringsplannen laten opstellen en ter goedkeuring aan de bevoegde ministeriële diensten overgelegd.

Naar verluidt zou het uitblijven van de goedkeuring verband houden met een nieuwe beleidsvisie.

In afwachting blijven de betrokken gemeentebesturen zich verschuilen achter de niet-goedkeuring om de noodzakelijke rioleringswerken niet uit te voeren.

Graag mocht ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen op welke wijze de gemeentebesturen uit deze impasse kunnen worden gehaald?

Antwoord

De Totale Rioleringsplannen (TRP's), zoals ze door de meeste gemeenten werden opgemaakt, voorzien de aanleg van de riolering in het licht van de zuivering van het afvalwater in grootschalige centraal gelegen zuiveringsinstallaties.

Deze optie wordt in de huidige beleidsvisie slechts weerhouden voor stedelijke centra.

In het kader van het Algemeen Waterzuiveringsprogramma (AWP) voor het Vlaamse Gewest hebben de waterzuiveringsmaatschappijen optimalisatiestudies uitgevoerd waaruit blijkt dat in landelijke gebieden vaak een plaatselijke kleinschalige alternatieve zuivering economisch het voordeligst is en ecologisch gezien een hoger rendement haalt.

Momenteel wordt in mijn opdracht door de administratie een omzendbrief voorbereid die de goedkeuring van de TRP's mogelijk maakt, zonder afbreuk te doen aan de krachtlijnen van het nieuwe waterzuiveringsbeleid.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

**G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID**

**Vraag nr. 29
van 16 januari 1985
van de heer C. DE CLERCQ**

Toelagen IWONL en Prototypes — Evolutie in de periode 1980-1984 arrondissement Mechelen

De economische expansiewetten van 17.7.1959 (algemeen economische expansiewet) en van 4.8.1978 (KMO-wet) ressorteren onder de bevoegdheid van de geachte Gemeenschapsminister.

Recent werden sommige hefboomen gedeeltelijk vanuit de nationale Regering, gedeeltelijk naar de heer Gemeenschapsminister overgeheveld, met name IWONL (1/3) en Prototypes (2/3).

De financiële tussenkomsten in het kader van hoger vermelde reglementering zijn zeer belangrijk voor het

bedrijfsleven en hebben ongetwijfeld een positieve invloed op het investeringsklimaat en op de tewerkstelling. Om een evaluatie te maken van deze beleidsmaatregelen voor onze regio werden wij graag in het bezit gesteld van de toelagen die in de periode 80-84 naar het arrondissement Mechelen gingen. Graag verkregen wij deze cijfers opgesplitst per jaar en per gemeente.

Antwoord

Een arrondissementele uitsplitsing van de toelagen in het kader van de economische expansiewetgeving, door het Prototypefonds en het IWONL is niet voorhanden.

Hierna volgt een overzichtstabel van de toepassing van de expansiewetten voor de periode 1981-1984 en een provinciale uitsplitsing van dezelfde gegevens.

De effectieve overheveling van de middelen van het IWONL en het Fonds voor Prototypes is slechts tijdens het laatste trimester van 1984 tot stand gekomen.

Inzake het IWONL werden in 1984 onderzoeksprojecten goedgekeurd voor een totaal bedrag van 190.252.000 F. Wat prototypesteun betreft, werd in 1984 een bedrag van 176,7 miljoen frank toegekend.

Toepassing van de expansiewetten van 1959 en 1970

Algemeen overzicht

	1981	1982	1983	1984
Aantal dossiers				
Ingediend	688	858	928	868
Met gunstig gevolg	620 (90,1%)	667 (78%)	701 (75,5%)	722 (83,2%)
Investeringsprogramma 's				
Totaal bedrag (miljoen F)	47.469	51.408	61.612	75.121
Waarvan autofinanciering (miljoen F)	40.118 (84,5%)	37.442 (72,8%)	50.390 (81,8%)	62.428 (83,1%)
Verleende toelagen				
Totaal bedrag				
— in miljoen F	6.570	6.348	8.969	11.910
— in pct v. investeringen	13,8%	12,3%	14,6%	15,9%
Nieuwe arbeidsplaatsen				
Aantal	4.461	4.450	7.207	6.250
Investerings per arbeidsplaats (miljoen F)	10,6	11,6	8,5	12,1
Investeringsstoelage per arbeidsplaats (miljoen F)	1,47	1,43	1,24	1,91

**K. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR**

**Vraag nr. 77
van 7 januari 1985
van de heer 1. VAN BELLE**

BRT- T V-journaal — Objectiviteit

In de loop van de maand december organiseerden een aantal koepelorganisaties, voor beleidsvoorbereidend overleg in de sector van het sociaal-cultureel

werk voor volwassenen, hun landelijke bijeenkomst, zoals bepaald in het decreet van 2 januari 1976.

Het is mij opgevallen dat sommige van deze congressen uitgebreid aan bod kwamen op het BRT-televisiejournaal, terwijl andere totaal werden doodgezwegen.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister dan ook op welke criteria de BRT-bestuursdirectie Informatie zich steunt, en in hoeverre deze conform zijn aan het principe van de strenge objectiviteit, zoals die is voorgeschreven in artikel 23, paragraaf 1 van het BRT-decreet van 28 december 1979.

Antwoord

Naar aanleiding van de vraag van het geachte lid laat de BRT mij het volgende weten.

„De bijeenkomst van de vrijzinnige koepel in Steenokkerzeel op 24 november 1984 was een primeur en had derhalve enige nieuwsaarde. Er werd een beeldverslag van 2'37" aan gewijd.

De Centrale voor Socialistisch Cultuurbeleid op 25 november 84 werd met een bericht van 20" afgedaan.

Het criterium van het TV-journaal is de intrinsieke nieuws- en beeldwaarde. Deze laatste is uit de aard van de activiteit meestal gering. Desondanks wordt, ter bevordering van de sociaal-culturele sector a.h.w., volgens het beginsel van de verdelende rechtvaardigheid nu eens aan de bijeenkomst van de ene en dan weer aan die van een andere koepel een beeldverslag gewijd. Van een abonnementstelsel kan echter geen sprake zijn. Het blijft bij losse nummers.”

Vermits het BRT-decreet van 2812.1979, art. 23, duidelijk en terecht stelt dat de informatie-uitzendingen zonder enige censuur van de overheid gebeuren, komt het mij niet toe hierover een oordeel uit te spreken.

**M. GALLE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN**

**Vraag nr. 16
van 17 december 1984
van de heer L. VANHORENBEEK**

**Gesubsidieerde werken arrondissement Leuven — Be-
toelaging in 1983 en 1984**

Graag vernam ik van de geachte Minister voor welke openbare werken door zijn departement een principiële of vaste belofte van toelage werd verleend voor het arrondissement Leuven in 1983 en 1984.

Indien het mogelijk zou zijn, gerangschikt per gemeente met opgave van de aard der werken, de globale kostprijs en de toelagen.

Voor welke werken zijn er momenteel nog aanvragen in behandeling?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 17 december 1984, geef ik het geachte lid in twee tabellen alle werken die voorkomen binnen het arrondissement Leuven waarvoor respectievelijk principiële en vaste beloften werden verleend in 1983 en 1984.

**Arrondissement Leuven
Principielsbeloften verleend in 1983 en 1984**

Gemeente	Aard der werken	Raming der werken	Belofde bedrag
Begijnendijk	Wegen- en rioleringswerken in de Veldstr.	13.022.05 1	8.147.000
Bertem	Herstellingswerken aan verschillende wegen	23.026.068	14.614.000
Boortmeerbeek	Aanleg fietspaden en riolering in de Groenstraat	13.520.077	8.539.000
Diest	Oprichten dienstlift voor gehandicapten in monumentaal stadhuis	2.281.500	563.000
Glabbeek	Verbouwen „Melkerijcomplex” tot administratief centrum. Perceel I — ruwbouw en afwerking	2 1.476.899	13.788.000
Glabbeek	Verbouwen Melkerijcomplex — verwarming en sanitair — Perceel II	2.314.865	1.428.000
Glabbeek	Verbouwen Melkerijcomplex — Perceel III — lift	1.404.000	901.000
Glabbeek	Verbouwen Melkerijcomplex — Perceel IV — elektrische installatie	3,2 15.756	1.307.000
Haacht	Wateroverlast Mercatorlaan — Gennekesstr.	2.790.678	1.791.000
Kortenaken	Verbetering van de Groenstraat	2.318.474	1.482.000
Kortenaken	Wegverbetering Vaan- en Bottestraat	3 1.113.397	17.767.000
Leuven	Restauratiewerken aan St. Pieterskerk — Fase II — torens	82.703.206	53.095.000
Leuven	Herstel dak van kerk O.L. Vrouw Middelaes	6.762.688	2.170.000
Leuven	Verbeteringswerken aan de Vaardijk	20.381.157	11.671.000
Leuven	Aanleg fietspad tussen Een Meilaan en Vuurkruisenlaan	5.318.135	2.112.000
Lubbeek	Aanleg fietspaden langs weg g.v. nr. 39	2.943.391	1.703.000
Rotselaar	Schilderwerken aan kerk van Wezemaal	950.485	610.000
Scherpenheuvel-Zichem	Schilderwerken aan O.L. Vrouwbasiliek	8.080.066	5.192.000
Scherpenheuvel-Zichem	Vernieuwen elektrische installatie van O.L. Vrouwbasiliek	4.120.580	2.830.000
Tienen	Centrale verwarmingsinstallatie in kerk van St. Margriete Houtem	540.923	347.000
Tienen	Verbeteringswerken Galgestr. — fase I	3.007.274	1.686.000
Tienen	Verbeteringswerken Galgestr. — fase II	2.871.582	1.607.000
Tienen	Verbeteringswerken Brouwersstraat	2.430.299	1.363.000
Zoutleeuw	Verbetering Leeuwerweg (b.w. nr. 12)	2.197.034	1.257.000
Zoutleeuw	Beveiligingswerken tegen brand van St. Leonarduskerk	3.180.528	2.004.000
Landen	Herstel dak en toren van kerk te Overwinden	988.773	317.000
Landen	Verbetering b.w. g.v. nr. 12 en b.w. nrs. 1, 12 en 24	46.584.66 1	28.097.000
Landen	Verbetering b.w. g.v. nr. 12		

Arrondissement Leuven
Verleende vaste beloften, per gemeente, in 1983

Gemeente	Aard der werken	Bedrag der werken	Vastgelegd bedrag
Aarschot	Restauratiewerken v. zuidelijke kruisbeek van O.L. Vrouwekerk — Meerwerken	744.298	468.908
Aarschot	Uitrustingswerken rond de brandweerkazerne	3.882.594	2.492.000
Begijnendijk	Bouwen brug over de Demer	22048.010	12.181.000
Boortmeerbeek	Wegen- en rioleringswerken in buurtweg nr. 3	12.254.382	7.777.000
Boortmeerbeek	Bouwen van administratief centrum — Ruwbouw en afwerking	39.414.85 1	12.652.000
Diest	Aanleggen verkeersdrempels in verschillende straten	1.637.541	1.051.000
Glabbeek	Verbetering buurtweg g.v. nr. 35 te Bunsbeek	23.912.267	15.063.000
Haacht	Beveiligingswerken monumentale kerk van Wachterzeel	54.815	35.000
Keerbergen	Wegen- en rioleringswerken aan de Nieuwstr.	59.017.301	37.889.000
Kortenaken	Verbeteringswerken Dietsestraat	18.869.184	11.502.000
Leuven	Bouwen kantoorgebouw en openbare parking	70.423.697	2 1.405.000
Leuven	Bouwen kantoorgebouw — vernieuwing en verluchting	5.866.368	1.684.000
Leuven	Bouwen kantoorgebouw — Elektriciteit	7.769.247	1.198.000
Leuven	Bouwen kantoorgebouw — Behang en schilderwerken	3.367.187	915.000
Leuven	Dringende instandhoudingswerken van de torens van de St. Pieterskerk	508.745	320.509
Huldenberg	Restauratie kerk van Loonbeek — Meerwerken	1.479.911	932.344
Lubbeek	Verbeteringswerken van de weg g.v. nr. 39	11.124.862	6.885.000
Scherpenheuvel-Zichem	Dringende herstellingswerken aan kerk van Zichem	542.557	341.811
Tervuren	Verbeteringswerken in de Hertenbergstraat	47.406.467	29.185.000
Tienen	Restauratie kerk van Oplinter — Meerwerken	2.732.443	1.721.439
Tienen	Restauratie dak van monumentale St. Germanuskerk	10.178.462	6.412.431
Tienen	Bouwen van een brandweerkazerne	67.965.674	42.136.000
Tildonk (Haacht)	Centrale verwarmingsinstallatie in pastorie van Tildonk	608.547	339.200
Zoutleeuw	Herstel kerk van Dormaal	3.283.645	1.048.000
Landen	Restauratiewerken (2e fase) aan de toren van Wezeren — Meerwerken	5.036.979	3.173.297
Prov. Brabant	Provinciaal recreatiecentrum Vandeweyer te Landen — Aanleg omgeving	13.465.735	8.645.000
Prov. Brabant	Landen — Restauratie watermolen	18.096.952	11.618.000
Landen	Verbetering Middelstraat te Waasmont	6.602.972	3.483.000

Arrondissement Leuven
Verleende vaste beloften, per gemeente, in 1984

Gemeente	Aard der werken	Bedrag der werken	Vastgelegd bedrag
Bertem	Wegen- en rioleringswerken in 7 buurtwegen	19.544.445	11.803.000
Bierbeek	Aanleggen fietspaden en rioleringen langs weg g.v. nr. 36	24.050.12 1	14.278.000
Boortmeerbeek	Administratief centrum — Perceel: verwarming en ventilatie	3.048.643	978.000
Boortmeerbeek	Administratief centrum — elektrische installatie	3.034.084	973.000
Boortmeerbeek	Administratief centrum — sanitair	1.402.646	293.000
Boortmeerbeek	Administratief centrum — liftinstal.	1.062.360	341.000
Diest	Verfraaiingswerken aan het wandelpad langsheen Begijnhofmuur	2.205.067	1.415.000
Diest	Verbeteringswerken aan de Kardinaal Mercierstraat	2.668.343	1.351.000
Diest	Herstellingswerken aan rijweg in de Langestraat	1.176.665	755.000
Glabbeek	Verbetering, weg g.v. nr. 35 — Bijwerken (fietspad)	655.271	420.000
Kortenaken	Verbetering Schoolstraat, b.w. nr. 13	3.734.753	2.326.000
Kortenaken	Verbetering Hoekstraat, b.w. nr. 2	3.655.744	2.283.000
Leuven	Modernisering Kesseldallaan	24.113.575	13.286.000
Lubbeek	Verbetering weg g.v. nr. 39	16.738.715	10.415.000
Rotselaar	Sanering van de Loibeek — Rioleringsw.	4.828.136	3.099.000
Rotselaar	Wegen- en rioleringswerken in b.w. nr. 47	4.236.385	2.719.000
Tienen	Aanleg moerriool 4 en 5 fase (doorpersing riool over 150 m lengte)	7.100.062	4.6 15.000
Tienen	Restauratie kerk van St. Margriet-Houtem	4.542.256	2.777.000
Zoutleeuw	Verbetering Leeuwerweg (b.w. nr. 2)	2.799.130	1.551.000
Linter	Herinrichting kruispunt g.v. nr. 259 en g.v. nr. 88	1.819.567	1.035.000
Linter	Herinrichting kruispunt g.v. nr. 54 te Wommersom	2.590.483	1.633.000

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZIN EN
WELZIJNSZORG

Vraag nr. 19
van 15 januari 1985
van de heer J. GABRIELS

Vereniging van Vlaamse Onthaalhuizen — Budgettaire toestand

De Vereniging van Vlaamse Onthaalhuizen deelde onlangs op een persconferentie mee dat de situatie van de ontvangsthuisen en onthaalhuizen steeds moeilijker wordt.

De reglementeringen op onthaalhuizen voorzien in een forfaitaire subsidiëring van het personeel; het subsidiëringstelsel is niet aangepast aan de evolutie van de loonkosten; er zijn lange periodes van voorfinanciering door de instellingen zelf en de beschikbare budgetten zijn volkomen ontoereikend om het voorziene personeelskader op te vullen.

En vermits het budget vanwege de overheid niet zal stijgen, hetgeen overigens beloofd werd, zullen er naar alle waarschijnlijkheid ontslagen vallen.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op volgende vragen.

1. Hoeveel mensen worden momenteel tewerkgesteld in de onthaalhuizen, die er bestaan in Vlaanderen?

Welk personeelskader is er voorzien en wat is de effectieve bezetting ervan?

2. Is de kritiek terecht dat de reglementeringen inzake de onthaalhuizen en met name de financiering veel te wensen overlaat?

3. Hoe valt het te verklaren dat de huizen zelf moeten voorfinancieren, omdat men te laat de gelden ontvangt van de Vlaamse Regering?

4. Hoe valt het te verklaren dat de beschikbare budgetten ontoereikend zijn?

5. In hoeverre is er overleg geweest met de Vereniging van Vlaamse Onthaalhuizen?

Wat is het resultaat geweest van dit overleg?

6. Hoe is het te verklaren dat mensen tewerkgesteld in het kader van het Interdepartementaal Begrotingsfonds geen geld hebben ontvangen?

7. Is het uitgesloten om de prefinanciering in te voeren voor deze onthaalhuizen, waardoor zij achteraf kunnen afrekenen? Kan er op dit vlak geen budgetfinanciering ingevoerd worden?

8. Is het niet hoogst merkwaardig dat het Ministerie van Arbeid en Tewerkstelling wel gelden kan beschikbaar stellen voor personeel zij het DACverband, maar dat effectieve en volwaardige tewerkstelling in het kader van het budget Gezin en Welzijnzorg uitgesloten is?

Antwoord

1. Er dient een onderscheid te worden gemaakt tussen de Onthaalcentra voor bepaalde Thuislozen erkend en gesubsidieerd op basis van het KB van 30.10.1981 en de Onthaalcentra erkend op basis van het KB van 30.10.1981 en gesubsidieerd via de tussenkomst van het Interdepartementaal Begrotingsfonds ter Bevordering van de Werkgelegenheid.

	aantal centra	verantwoordelijke	hulpverleners	hulpverleners IDF
Centra erkend en gesubsidieerd op basis van KB 30.10.1981	21	21	29	12
Centra erkend op basis van KB 30.10.1981 — Subsidie IDF	16	—	—	32

Deze gegevens geven de situatie weer op 31.12.1984. Ik wil er het geachte lid op wijzen dat er geen vast personeelskader is voorzien.

2. De financiering van de Onthaalcentra gebeurt via een forfait dat, aangepast aan de index, binnen de budgettaire enveloppe, voor de tewerkstelling van een verantwoordelijke en/of hulpverleners wordt toegekend.

Anderzijds genieten een aantal Onthaalcentra subsidie dankzij de erkenning van hun werking inzake post-penitentiaire sociale hulpverlening.

3. De Onthaalcentra krijgen op regelmatige tijdstippen voorschotten op de bedragen die zij, gelet op het in dienst zijnde personeel, kunnen verwachten. De financiering van de werknemers van het IDF verliep minder vlot omdat het Ministerie van Arbeid en Tewerkstelling de verschuldigde voorschotten minder snel betaalde.

4. Binnen de budgettaire mogelijkheden van de Vlaamse Executieve wordt gestreefd naar een maximale nuttigheid van de subsidies. In deze zin meen ik dat de subsidie aan de Onthaalcentra toereikend is.

5. Het overleg met de Vereniging van Vlaamse Onthaalhuizen gebeurt op regelmatige tijdstippen. Daarbij wordt rekening gehouden met het gegeven dat deze representatieve organisatie, die de belangen van de Onthaalcentra behartigt, in de mate van het mogelijke haar voorstellen moet ter discussie kunnen stellen.

6. Voor het antwoord op deze vraag verwijs ik naar het antwoord op vraag 4.

7. Zie vraag 3.

8. Ik meen dat deze vraag terecht is, maar dient te worden gesteld aan de Minister van Arbeid en Tewerkstelling.

J. BUCHMANN
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 52
(zitting 1983-1984)
van 12 oktober 1984
van de heer J. SOMERS

Sociale woningen — Basishuurprijzen

Momenteel voorziet de huidige wetgeving dat de basishuurprijzen voor sociale woningen enerzijds herzien worden op grond van het nieuwe ministerieel besluit van 16.2.1984 vastgestelde herwaarderingsvoorwaarden der woningen, en anderzijds ook op de individuele aanpassing van de basishuurprijzen aan de gezinsinkomsten van 1982, dienstjaar 1983, en op de gezinssamenstelling van iedere huurder.

De bewoners van sociale woningen die momenteel terugvallen op een vervangingsinkomen zoals ondermeer een gepensioneerde, betalen een huur op basis van de inkomsten van 1982. Naargelang deze inkomsten wordt de verhogings- of verlagingscoëfficiënt toegepast. Dit kan voor een aantal huurders een financiële last betekenen als de verhogingscoëfficiënt wordt toegepast.

Mag ik de geachte Gemeenschapsminister het volgende vragen.

Wat er gebeurt met huurders die momenteel gerechtigd zijn op een vervangingsinkomen en een hogere huur dienen te betalen of welke maatregelen of initiatieven de Minister zinnens is te nemen om vermeld hiaat in de wetgeving op te vullen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat bij besluit van de Vlaamse Executieve dd. 9/5/1984 de aanpassing van de huurprijzen der volkswoningen aan de gezinsinkomsten 1982 verschoven werd van 1 juli 1984 naar 1 januari 1985.

De bewoners van sociale woningen die gerechtigd zijn op een vervangingsinkomen (v.b. gepensioneerden) betaalden tot met ingang van 1/1/1985 een huurprijs, berekend op de inkomsten 1980, met uitzondering evenwel van die huurders welke in 1984 tot een volkswoning werden toegelaten.

Via het besluit van de Vlaamse Executieve dd. 7/ 1 1/ 1984 houdende de reglementering voor het Vlaamse Gewest, van het huurstelsel betreffende de woningen die aan de door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting erkende vennootschappen of aan de Nationale Maatschappij zelf toebehoren en het uitvoeringsbesluit van 25/ 1/ 1985 betreffende artikel 28, § 2 van het hierboven genoemde basisbesluit, werden bruuske huurprijsverhogingen voor personen met vervangingsinkomsten, en niet meer gerechtigd op een fiscaal abatement, vermeden.

Summier gesteld is de reglementering de volgende. Indien uit de inkomensvergelijking 1980- 1982 uitgevoerd op basis van het netto belastbaar inkomen en rekening houdend met de fiscale abatements (waar-

voor een forfaitaire som van 140.000 F in aanmerking wordt genomen indien het werkelijk genoten fiscaal abatement niet kan worden bewezen) er een inkomensstijging van meer dan 14% blijkt moet als tweede berekening een inkomensvergelijking 1980- 1982 op basis van het bruto-belastbaar inkomen vóór iedere fiscale aftrek, gemaakt worden.

Blijkt uit deze bruto-inkomensvergelijking een inkomensstijging kleiner of gelijk aan 14% dan wordt de huurprijsverhoging beperkt tot 14%. Wijst het resultaat echter op een inkomensstijging van meer dan 14% dan is de huurprijs in 1985 deze van het jaar 1982, maximaal verhoogd met het stijgingspercentage voortvloeiend uit de vergeleken bruto inkomens 1980- 1982. Uiteindelijk mag de nieuwe huurprijs

- niet hoger zijn dan de huurprijs voortvloeiend uit de bepaling van artikel 28, § 1 van het besluit van 7 november 1984 op de sociale huurreglementering;
- op jaarbasis niet hoger zijn dan 20% van het inkomen;
- niet hoger zijn dan de normale huurwaarde van de woning.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

K. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 121
van 6 februari 1985
van de heer J. DE MOL

Anti-tabakscampagne op de BRT — Uitzending film „Death in the West” in „Schooltelevisie”

In 1976 werd in Engeland door Thames Television de film „Death in the West” uitgezonden. Dit is een documentaire van de BBC-journalist Peter Taylor met in de hoofdrol echte cowboys („cattlemen”) die voor hun eigen ranch gefilmd werden. Allen hadden door overmatig roken longkanker of longemfyseer gekregen. Allen, op één na, zijn ondertussen overleden. Sedert 1982 is deze documentaire in de Verenigde Staten een vast onderdeel van voorlichtingscampagnes en cursussen voor scholieren.

1. Is het mogelijk deze documentaire eveneens op de BRT uit te zenden?
2. Kan een dergelijke documentaire niet uitgezonden worden in het kader van de „Schooltelevisie”.

Voorlopig antwoord

Met het oog op het verstrekken van een volledig en definitief antwoord op de vraag van het geachte lid heb ik de bevoegde diensten met een bijkomend onderzoek belast.

M. GALLE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 36
van 20 februari 1985
van de heer D. VERVAET

Openbare werken in het arrondissement Halle- Vil-
voorde — Toelage

Kan de geachte Minister meedelen voor welke openbare werken in het arrondissement Halle-Vilvoorde in 1984 de principiële of vaste belofte van toelage werd verleend?

Verzoek per gemeente :

- a. de opdrachtgever;
- b. aard der werken;
- c. kostenraming;
- d. beloofde bedragen (subsidies).

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag van 20 februari jl., kan ik het geachte lid meedelen dat de gevraagde lijst van openbare werken in het arrondissement Halle-Vilvoorde waarvoor in 1984 principiële of vaste beloften werd verleend, opgevraagd wordt bij de Algemene Technische Diensten van de Vlaamse Gemeenschap. Deze lijst zal aan het geachte lid toegezonden worden.

J. BUCHMANN
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 19
van 21 januari 1985
van mevrouw W. DEMEESTER-DE MEYER

Sociale Huisvesting — Stijging huurprijzen

Ingevolge het decreet van de Vlaamse Executieve van 7.11.1984 werden de huurprijzen van sociale woningen aangepast.

Graag vernam ik van de geachte Minister:

- het percentage van stijging of daling van de huurprijzen ;
- de nieuwe verhouding van de huurprijs tegenover het globale inkomen van de huurders.

Voorlopig antwoord

In antwoord op haar vraag, heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat, rekening houdende met het uitvoeringsbesluit van 25 januari 1985 met betrekking tot de huurprijsberekening van sociale woningen (art. 28, § 1) een onderzoek wordt verricht, ten einde op haar vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal u later overgemaakt worden.

Vraag nr. 26
van 6 maart 1985
van de heer T. KELCHTERMANS

NMH — Verhoging huurprijzen

De recente verhoging van de huurprijzen voor NMH-woningen is door de huurders op gemengde gevoelens onthaald.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister omstandig antwoord op de volgende vragen.

1. Welke was op 1 maart 1985 de totale achterstal aan huurvergoedingen voor NMH-woningen? In welke mate werd deze beïnvloed door de verhoging van de huurprijzen?
2. Is sedert de verhoging van de huurprijzen het verloop in de NMH-woningen gestegen? Hoeveel opzeggingen werden er genoteerd tijdens de eerste twee maanden van 1984 en van 1985?

In welke mate werd dit beïnvloed door de verhoging van de huurprijzen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat een onderzoek wordt verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

De Nationale Maatschappij voor de Huisvesting zal alle erkende vennootschappen aanschrijven om de inlichtingen ter zake te bekomen, zodat het definitief antwoord vrij lange tijd op zich kan laten wachten.

Het definitief antwoord zal u later overgemaakt worden.

Vraag nr. 27
van 6 maart 1985
van de heer T. KELCHTERMANS

NLM — Onverkochte woningen

Volgens mijn informatie zou de NLM o.a. in het Maasland over meerdere onverkochte woningen beschikken.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister omstandig antwoord op de volgende vragen.

1. Waar bezit de NLM of een door haar erkende maatschappij momenteel nog woningen waarvoor er respectievelijk na de voorlopige en de definitieve oplevering nog geen beloften van aankoop zijn ondertekend? Hoeveel zijn er dat?
2. Welke zijn de redenen waarom deze woningen nog niet verkocht zijn?
3. Bestaat er een verschil tussen de regio's met respectievelijk voltijdse of deeltijdse zaakvoerders? Zo ja, hoe kan dit verklaard worden?
4. Welke maatregelen heeft de NLM genomen om het aantal onverkochte woningen te beperken?
5. Wordt in regio's waar er nog diverse onverkochte woningen zijn het programma van de groepsbouw beperkt? Zo ja, in welke mate? Zo neen, om welke redenen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat een onderzoek wordt verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal u later overgemaakt worden.

Vraag nr. 28
van 6 maart 1985
van de heer T. KELCHTERMANS

NLM — Wachtermijnen

Een aantal kranten berichtten enige tijd geleden dat de wachttijden voor leners voor individuele verrichtingen dreigen op te lopen tot tien jaar en dat iedere gewestelijke maatschappij momenteel over een aanzienlijk ke voorraad aanvragen beschikt.

Gaarne vernam ik van de Minister omstandig antwoord op de volgende vragen.

1. Welke voorraad aan aanvragen voor individuele verrichtingen waarvoor nog geen toezegging van de lening was betekend, bestond er op 1 januari 1985 per gewestelijke maatschappij en per provincie? Welke bedragen vertegenwoordigen deze aanvragen? Welke is thans de gemiddelde wachtermijn?
2. Hoe zijn deze lange wachtermijnen te rijmen met de verschillende overheidsmaatregelen ter stimulering van de bouwsector? Verschillende aanvragers hebben de beslissing tot bouwen genomen, gestimuleerd door deze maatregelen (BTW-verlaging, verhoogde bouwpremie, fiscale voordelen voor hypothecaire leningen), die echter slechts een tijdelijk karakter hebben en volgens de huidige wetgeving niet meer van toepassing zijn op het ogenblik dat de betrokkenen over de aangevraagde kredieten kunnen beschikken.
3. Overweegt de NLM geen inschrijvingsstop? Zo ja, is dit dan geen discriminerende maatregel?
4. Welke andere maatregelen worden thans bestudeerd om deze lange wachttijden in te korten?
5. Is het juist dat de NLM overweegt haar programma voor de groepsbouw te beperken om alzo meer kredieten te kunnen vrijmaken voor individuele verrichtingen? Zo ja, welke geplande werken zouden alzo komen te vervallen of uitgesteld worden? Hoeveel woningen betreft het telkens? Zouden de eventueel alzo vrijgekomen kredieten binnen dezelfde regio worden getransponeerd naar de individuele verrichtingen of worden ze uitgesmeerd over geheel Vlaanderen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat een onderzoek wordt verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal u later overgemaakt worden.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEF-
MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 123
van 7 februari 1985
van de heer J. DE MOL

VWZ — Laattijdige betaling

De VWZ ontving een bedrag van 290 miljoen frank deels in augustus, deels in september van 1984. Dit bedrag moest overgemaakt worden aan de intercommunale DDS. De VWZ betaalde dit bedrag van 290 miljoen frank erg laattijdig. Als gevolg van dit laattijdig overmaken — het gebeurde pas op 24 november 1984 — zouden de aangesloten gemeenten ongeveer 5.000.000 fr. intresten meer dienen te betalen op de opgenomen verdisconteringen.

De intercommunale DDS heeft een nieuwe vervaldatum gevraagd waardoor extra-intresten konden voorkomen worden. Het Gemeentekrediet wou hierop pas ingaan indien VWZ een nieuwe betalingsopdracht geeft met een nieuwe vervaldatum.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Waarom heeft de VWZ deze 290 miljoen slechts laattijdig betaald?
2. Hoe heeft de VWZ de reeds in augustus en september ontvangen gelden belegd? Wat was de opbrengst van deze belegging?
3. Hoe zullen de intresten — als gevolg van de nalatigheid van VWZ — aan de gemeenten terugbetaald worden?
4. Is de VWZ akkoord om een nieuwe betalingsopdracht te geven met een nieuwe vervaldatum?
5. Hoe zullen in de toekomst gelijkaardige toestanden voorkomen worden?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 126
van 13 februari 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Wolzakkenbeek te Putte (Mechelen) — Kwaliteit van het water

De Wolzakkenbeek te Putte (Mechelen) wordt ernstig vervuild. Het water heeft een afschrikkende kleur en is zeer troebel. De belangrijkste vervuiler zou een persenfabriek zijn te Beerzel.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Wat wijst een controle op deze waterloop uit wat betreft :
 - a. de kwaliteit van het water;
 - b. de aanwezige lozingspunten;
 - c. de wettelijkheid van deze lozingspunten?
2. Welke maatregelen zijn of worden getroffen om de kwaliteit van het water van deze beek te verbeteren?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

**Vraag nr. 127
van 14 februari 1985
van de heer D. VERVAET**

**Fabrieksterrein „La Floridienne” te Terdonk (Gent)
— Zware metalen**

Op het fabrieksterrein van „La Floridienne” aan de Bosgeuzenhoek in Terdonk (Gent) werden zware metalen aangetroffen.

Tot 1961 was het chemisch bedrijf „La Floridienne” werkzaam op deze terreinen. Eind 1974 werden ze aangekocht door de intercommunale Veneco, die ze midden 1975 doorverkocht aan de stad Gent. De stad Gent wil daar in de toekomst een havendok graven.

De fabrieksvilla bleef tot eind 1983 bewoond door de oud-directeur. Daarna werd ze doorverhuurd aan een jong gezin dat er kwam wonen om te boeren. Na vooraf genomen inlichtingen vernam het gezin van de Gezondheidsdienst dat de landbouwfaculteit een onderzoek had ingericht en dat er op die terreinen niets verdacht was gevonden. Later bleek echter dat de man die de boringen moest doen, betaald was om zijn boringen in het bos te doen en niet op het terrein zelf. Op zeven maanden tijd verloor het gezin 19 dieren en toen ze een dode eend lieten ontleden, luidde het rapport: loodvergiftiging. Ze zegden de huur op en verhuisden.

Kan de geachte Minister mij een antwoord geven op de volgende vragen?

1. Wie stortte deze giftige stoffen op de terreinen in Terdonk?
2. Waarom heeft de stad Gent in 1975, toen zij de terreinen aankocht, geen onderzoek ingesteld naar de aard van de braakliggende grond?
3. Wie betaalde de ambtenaar van de landbouwfaculteit om enkel boringen te verrichten in het bos en niet op de terreinen van de fabriek?
4. Kan het jonge gezin, dat zeven maanden op deze terreinen gewoond heeft, schadevergoeding krij-

gen voor de grote verliezen die het geleden heeft als gevolg van het positief besluit van het onjuiste onderzoek van de landbouwfaculteit?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

**Vraag nr. 128
van 14 februari 1985
van de heer P. TANT**

Gewezen stortplaats te Kruishoutem — Grondwaterverontreiniging en sanering

Aansluitend bij voorheen gestelde vragen nopens de problemen rond de stortplaats nabij de E3 te Kruishoutem hadden wij graag van de geachte Gemeenschapsminister vernomen.

1. Welke is de stand van het onderzoek betreffende de aldaar vastgestelde grondwaterverontreiniging?

Kan meer duidelijkheid worden verschaft over aard en graad van de vervuiling?

Van welke oorsprong is deze vervuiling?
2. Wanneer wij goed zijn ingelicht, dan werden of worden de onderhandelingen gevoerd tussen de gewezen uitbater van de stortplaats enerzijds en de OVAM anderzijds nopens de te nemen saneringsmaatregelen betreffende bedoelde stortplaats.

Welke is de stand van deze onderhandelingen? Welke maatregelen worden reeds in het vooruitzicht gesteld?
3. Betreffende de vervuiling van het water van de in de nabijheid stromende Zaubek hadden wij graag vernomen of reeds stappen werden gezet of maatregelen werden genomen om deze vervuiling te beperken of te voorkomen.
4. Tenslotte stelt zich nog steeds de vraag naar de eventuele samenhang tussen de in de omgeving vastgestelde verontreiniging van het grondwater, en de massale kalversterfte waarmee alvast een landbouwer aldaar werd geconfronteerd.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 34
van 28 januari 1985
van de heer J. GABRIELS

Inventarisatie onder stemmingsmaatregelen voor Limburg — Stand van zaken inzake uitvoering

De Vlaamse Executieve heeft met betrekking tot de acute socio-economische problemen van de provincie Limburg een inventaris opgesteld van een reeks maatregelen, die de leden van de Vlaamse Regering zullen nemen teneinde de problemen van Limburg mee helpen op te lossen. Een werkgroep van de Vlaamse Executieve zal deze inventaris verder concretiseren, prioriteiten bepalen en de uitwerking ervan voorbereiden.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Welk is de inhoud van de inventaris, die opgesteld werd door de Vlaamse Executieve?
2. Welke werkgroep van de Vlaamse Executieve heeft deze inventaris opgesteld? Op basis van welke criteria is deze tewerk gegaan?
3. Hoe is de stand van zaken in verband met het concretiseren van deze inventaris, welke prioriteiten zijn er tot op heden aangegeven en welke voorbereidingen zijn er reeds getroffen in verband met de uitwerking ervan?

Vraag nr. 40
van 29 januari 1985
van de heer P. PEETERS

GOM's — Beheers- en reiskosten

Op 13 oktober 1983 stelde ik aan de geachte Voorzitter een vraag betreffende het aantal mandaten verbonden aan de verschillende GOM's en de eruit voortvloeiende kosten.

Aangezien ik tot nog toe geen definitief antwoord mocht ontvangen, ben ik zo vrij hierna voor de tweede maal mijn vraag te herhalen.

De GOM's bestaan uit een algemene vergadering, een raad van beheer, een directiecomité, een bureau, een college van commissarissen, een regeringscommissaris en een inspecteur van financiën.

Kan de geachte Minister voor het jaar 1982, alsook voor het jaar 1983, voor elke GOM, per raad, comité of functie mededelen :

1. hoeveel personen er deel van uitmaken;
2. hoeveel de beheersvergoeding of zitpenning bedroeg;

3. hoeveel werd uitbetaald aan beheersvergoedingen of zitpenningen ;
4. hoeveel de reis- en representatiekosten bedroegen ;
5. het totaal van al deze kosten per GOM;
6. de totale reis- en representatiekosten der ambtenaren.

Vraag nr. 42
van 12 februari 1985
van de heer W. PEETERS

Advertenties m.b.t. vacatures in het bedrijfsleven — Taalgebruik

Herhaaldelijk valt het ons op dat bij de personeelsadvertenties in onze dagbladen de vacatures gesteld zijn in een vreemde taal weze het Engels, Frans of andere taal vreemd aan het Nederlands.

Mag ik van de geachte Minister een antwoord vernemen op de volgende vragen.

1. Of hier een overtreding van de taalwetgeving wordt begaan ?
2. Zo ja, of de geachte Minister hiertegen de nodige maatregelen overweegt te nemen?

J. BUCHMANN
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 1
van 18 oktober 1984
van de heer T. KELCHTERMANS

Sociale huisvestingsmaatschappijen — Overname leninglast

Op de kabinetsraad van 14 september jl. werd een voorstel goedgekeurd van de Minister van Openbare Werken over het aflossen van de leningen die werden aangegaan door de huisvestingsmaatschappijen ter dekking van de lasten uit het verleden.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister omstandig antwoord op de volgende vragen.

1. Welke is de preciese inhoud van dit voorstel?
2. Welke zal de weerslag van deze beslissing zijn OP de financiële draagkracht van de respectievelijke huisvestingsmaatschappijen?
3. Betekent dit dat mag verwacht worden dat in de toekomst meer geld zal vrijkomen voor de sociale huisvesting? Zo ja, in welk opzicht? Zo neen, om welke redenen?

Vraag nr. 18
van 21 januari 1985
van de heer G. BOGAERTS

Saneringslening — Stimulering van de bouwnijverheid

In oktober 1983 werd door de Vlaamse Regering een informatiebrochure „ Info bouwen, kopen en verbou-

wen in Vlaanderen" uitgegeven, om de bouwactiviteiten te stimuleren.

1. Graag vernam ik hoeveel niet-eigenaars-bewoners reeds een saneringslening hebben aangevraagd?

De saneringslening waarvan melding gemaakt wordt in de brochure onder rubriek „wie kan aanspraak maken op de saneringslening?

punt C. „De niet-eigenaar-bewoner (b.v. een huurder) die de woning waarop hij een recht van bewoning heeft verkregen saneert.”

2. Voor zover uit ingewonnen inlichtingen blijkt, geven de kredietinstellingen vermeld in uw brochure onder de rubriek saneringslening geen hypothecaire saneringslening aan de niet-eigenaar-bewoner, door gebrek aan een valabele borgstelling.

Nochtans verleent het Vlaamse Gewest zijn waarborg voor de goede afloop inzake deze hypothecaire saneringslening.

Mag ik van de geachte Minister vernemen in hoeverre deze inlichtingen met de waarheid overeenstemmen?

Vraag nr. 25

van 11 februari 1985

van de heer O. VAN OOTEGHEM

Sociale verkavelingen — Toepassing art. 80 van de Huisvestingscode

Gedurende de jaren 1980 tot en met 1984 werden er in het arrondissement Gent-Eeklo heel wat sociale verkavelingen gerealiseerd.

Indien de inlichtingen waarover ik beschik juist zijn, betekenden die sociale verkavelingen een grote aanmoediging voor de woningbouw en werden alle — of nagenoeg alle — loten verkocht.

Het gerucht doet nu de ronde dat op dit ogenblik nog heel wat dossiers hangende zijn, maar dat het de bedoeling van de Minister is geen enkel dossier meer goed te keuren.

Kan de geachte Minister mij mededelen hoeveel dossiers er op dit ogenblik hangende zijn en of het zijn bedoeling is of niet, die hangende dossiers in de loop van 1985 te laten uitvoeren.

J. LENSSSENS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN LEEFMILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 98

van 21 januari 1985

van de heer D. VERVAET

Gemeen te Beersel — Storten van giftig slib

Sinds 1976 wordt op het gebied rond de Lotbeek in de gemeente Beersel opgespoten met slib.

Uit de resultaten van het onderzoekswerk, uitgevoerd in maart 1984 door het Rijksinstituut voor Grondmechanica te Zwijnaarde, blijkt dat het opgespoten slib giftig is.

Krachtens het Bijzonder Plan van Aanleg worden vergunningen voor het storten van slijk nog slechts toegekend wanneer de mogelijkheid tot ecologische vervuiling van het stortgebied onbestaande is.

In deze context stel ik dan graag de volgende vragen.

1. Is het waar dat, ondanks de bevindingen van het Rijksinstituut, de bestaande stortplaats zal uitgebreid worden?

2. Wordt er in desbetreffend gebied enerzijds een uitloogproef en anderzijds een hydro-geologische studie omtrent de relatie stortplaats-waterwinning uitgevoerd?

3. Wordt er rond de bestaande stortplaats een peilput aangelegd, waardoor een controle van de bodem mogelijk wordt?

4. Zal er rond de bestaande stortplaats een drainering worden aangelegd om eventueel doorsijpend vocht op te vangen?

Vraag nr. 99

van 23 januari 1985

van de heer A. LARIDON

Stortplaats voor mechanisch slib te Zandvoorde — Preventieve maatregelen voor het leefmilieu

De parastatale Waterzuiveringsmaatschappij van de Kust heeft een aanvraag ingediend om in Zandvoorde (Oostende) een stortplaats voor slib aan te leggen op een terrein tussen de Oudenburgsteenweg, de Kuipweg en de Spoorweg en dit in de nabijheid van een residentiële wijk. Het betreft een terrein dat eigendom is van de Westvlaamse Intercommunale voor Economische Reconversie (WIER).

Het zuiveringsstation van Oostende kan geen thermisch gestabiliseerd slib dat vrij is van ziektekiemen en reukstoffen produceren. Het slib dat hier zal gestort worden is dus mechanisch gedroogd slib dat, in tegenstelling tot het thermisch gedroogd slib, nog al de ziektekiemen en kwalijk riekende stoffen bevat.

Mijnheer de Minister, vindt u het verantwoord dat een milieuvervuilend stort voor mechanisch slib op deze plaats wordt aangelegd met de gevaren van stank en ziekte voor de in de onmiddellijke omgeving bestaande residentiële wijk?

Vraag nr. 100

van 24 januari 1985

van de heer J. DE MOL

Zwalmrivier — Zuiveringswerken

Nog steeds is in de Vlaamse Ardennen de Zwalm sterk vervuild. Deze rivier heeft voor de streek een groot toeristisch belang.

Niettegenstaande een vroegere belofte dat de Zwalm zou worden gezuiverd en op een prioritaire behandeling zou kunnen rekenen, is er nog steeds geen aanvang gemaakt met de zuiveringswerken.

Graag vernam ik van de geachte **Gemeenschapsminister** :

1. of het zo is dat het Zwalm-dossier plaats heeft moeten ruimen voor andere dossiers; indien dit zo is, wat zijn daar de beweegredenen voor;
2. wanneer met de uitvoering van de zuiveringswerken van de Zwalm begonnen zal worden.

Vraag nr. 101
van 24 januari 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Vlaamse Gewest — Luchtverontreiniging boven de toegelaten normen

De winter houdt aan en brengt heel wat ellende mee. Na zeer lage temperaturen, hoge sneeuwval en gasontploffingen, nu weer de temperatuurinversie. In verschillende buurlanden wordt eveneens temperatuurinversie vastgesteld, die in West-Duitsland zelfs geleid heeft tot ernstige maatregelen. Ook in het Vlaamse land, vooral de grote steden en industriegebieden, is de toestand vrij ernstig.

Kan de **Gemeenschapsminister** mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Wanneer werd in het Vlaamse land vastgesteld dat de luchtverontreiniging boven de toegelaten normen is gestegen?
2. Hoe hoog liep de luchtvervuiling op, gemeten in de grote Vlaamse steden en de industriegebieden, gedurende de duur van deze temperatuurinversie?
3. Welke maatregelen werden getroffen om de luchtverontreiniging in de bedreigde gebieden tegen te gaan?

Vraag nr. 102
van 24 januari 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Zwalmrivier — Maatregelen tegen verontreiniging

De Zwalm is een onbevaarbare bijrivier van de Schelde in het zuiden van Oost-Vlaanderen en heeft een lengte van 23 km. Deze waterloop vloeit door het zandlemig Vlaanderen met als oorsprong op de **Pot-
telberg** en mondt uit in de Schelde te Nederzwalm. Deze bijrivier vloeit doorheen een ingesneden vallei en is bijzonder schilderachtig.

Er wordt mij gemeld dat deze waterloop zwaar vervuild is en bij **nazicht** van de overzichtskaart voor het Vlaamse Gewest, wordt dit bevestigd.

Kan de **Minister** mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Welke zijn de vervuiliingsbronnen van de Zwalm(beek)?
2. Indien in de omgeving van deze waterloop bedrijven gevestigd zijn, wens ik te weten of deze bedrijven al of niet over een lozingsvergunning.

moeten beschikken en zo ja, voldoen ze aan deze voorwaarden?

3. Indien de lozingsvergunning is voorgeschreven en niet wordt nageleefd, welke maatregelen werden door de overheid getroffen om deze overtreding te bestraffen en te doen ophouden?
4. Welke maatregelen worden getroffen om de Zwalm over haar ganse loop te zuiveren?

Vraag nr. 103
van 24 januari 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Phillips Petroleum te Tessenderlo — Mercaptanenstank

De laatste tijd worden te Tessenderlo en zelfs ver van de oorsprong mercaptanenstank vastgesteld. De toestand is ernstig genoeg, de maat is vol. Dat is het besluit van de bevolking uit Tessenderlo alsook van het College van Burgemeester en Schepenen van Tessenderlo. Het College van Burgemeester en Schepenen van Tessenderlo vroeg de **Minister** met zijn brief van 14.12.1984 met aandrang het bedrijf te sluiten. De redenen voor deze sluiting volgens het College zijn :

- de ernstige hinder die zich blijft herhalen;
- de niet-spontane melding;
- de installaties kunnen bepaalde mercaptanenemissies niet tijdig detecteren.

Deze sluiting werd nogmaals op 9.1.1985 bij een zoveelste stankgolf door het College van Burgemeester en Schepenen van Tessenderlo gevraagd.

Kan de **Minister** mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Wat is de reden van het uitblijven van een antwoord aan het College van Burgemeester en Schepenen te Tessenderlo?
2. Waarom gaat de **Minister** niet over tot de definitieve sluiting van PP nu uit een rapport van **Phillips Petroleum** blijkt dat ze niet in staat zijn de produktie verder te zetten, zonder milieuhinder te veroorzaken?
3. Hoeveel **PPb** mercaptaangehalte werden bij de stankgolven van december 1984 en januari 1985 gemeten?
4. Wordt de **Minister** vanuit het bedrijfsleven of door collega's belet om doeltreffend op te treden?

Vraag nr. 104
van 25 januari 1985
van de heer J. BOSMANS

Smogverschijnsel — Maatregelen

Kan de geachte **Gemeenschapsminister** mij mededelen, naar aanleiding van de luchtinversie en het daaruit voortvloeiende recentelijk genoteerde **smogverschijnsel** :

1. welke maatregelen de Gemeenschapsminister dienaangaande heeft genomen en op welke wettelijke bepalingen beroep gedaan werd;
2. welke piekbelastingen in SO₂ en NO_x emissie er op uur- en dagbasis gemeten werden voor de Antwerpse en Gentse agglomeratie gedurende deze periode ;
3. of er in navolging van b.v. de Duitse Bondsrepubliek ook voor het Vlaamse Gewest een smogalarmplan in voege is;
4. of het uitvaardigen van maatregelen tegen smog een exclusieve bevoegdheid is van de Gemeenschapsminister, indien niet op welke basis en rechtsgronden overleg gepleegd wordt en met het Staatssecretariaat voor Leefmilieu en Volksgezondheid;
5. in welke mate het bedrijfsleven geïnformeerd wordt over en een inbreng heeft in de totstandkoming van de genomen maatregelen tegen smog.

Vraag nr. 105
van 25 januari 1985
van de heer J. BOSMANS

Asbesthoudende produkten — Maatregelen

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister vernomen :

1. welke wettelijke bepalingen en normen er in voege zijn m.b.t. asbest en asbesthoudende produkten ;
2. of er in het Vlaamse Gewest crocidoliethoudende asbestcementbuizen vervaardigd worden zo ja in welke hoeveelheid;
3. de normen en wettelijke bepalingen die ten aanzien van blauwasbest of crocidoliethoudende produkten gelden ;
4. of het crocidoliethoudend materiaal onderworpen is aan de meldingsplicht conform het decreet op de afvalstoffen en het materiaal onderworpen is aan gecontroleerde stortvoorwaarden, indien mogelijk met opgave van hoeveelheden;
5. of er de mogelijkheid bestaat om bij de verwerking en opslag van crocidoliethoudend materiaal ontheffing te geven.

Vraag nr. 106
van 25 januari 1985
van de heer J. BOSMANS

Verbrandingsinstallaties voor huishoudelijk afval — Luchtverontreinigings- en afvalaspecten

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij mededelen :

1. welke normen en wettelijke voorschriften er nu gelden voor dioxine in het Vlaamse Gewest;
2. welk beleid, wettelijke normen en wettelijke voorschriften er gelden m.b.t. de luchtverontreinigings-

aspecten en afvalaspecten (vliegas) van verbrandingsinstallaties voor huishoudelijk afval;

3. of de vliegas vanwege verbrandingsinstallaties voor huishoudelijk afval zonder bijmenging van andere produkten mag aangewend worden als loswegverhardingsmiddel ;
4. welke normen en wettelijke voorschriften er in het Vlaamse Gewest aangehouden worden ten aanzien van dibenzofuranen in het algemeen;
5. naar aanleiding van onderzoek uitgevoerd door de Environmental Protection Agency uit de Verenigde Staten blijkt dat een twaalfal dibenzofuranen die structureel verwant zijn met 2, 3, 7, 8-TCDD een nog groter gezondheids- en milieurisico inhouden dan TCDD.

Deze dibenzofuranen worden zowel aangetroffen in de emissie als in de vliegas vanwege verbrandingsinstallaties voor huishoudelijk afval.

Ter informatie kan ik mededelen dat volgens het onderzoek zes van de verdachte stoffen potentieel zesmaal zo gevaarlijk zouden zijn dan TCDD en een kankerrisico zouden inhouden van 1 op 100 voor de bevolking die windwaarts woont van een verbrandingsinstallatie.

Welke vergunningsvoorschriften, meet- en controlemaatregelen er t.a.v. deze dibenzofuranen in vliegas en emissie vanwege verbrandingsinstallaties voor huishoudelijk afval genomen worden.

Vraag nr. 107
van 28 januari 1985
van de heer D. VERVAET

Vilvoorde en omgeving — Luchtvervuiling

Door het koude weer en het gebrek aan wind van de laatste weken komt het probleem van de luchtvervuiling natuurlijk terug op de voorgrond.

Vooral in Vilvoorde had men er erg veel last van. Woensdag 16 januari 1985 en donderdag 17 januari 1985 was de toestand onhoudbaar. Vrijdag 18 januari 1985 ging het iets beter omdat er meer wind was en omdat de bedrijven zich, door de ruchtbaarheid in de media, hadden ingetoomd. Vrijdagavond was van die verbetering echter niet veel meer te merken omdat de bedrijven dan plots massaal gingen lozen.

Door deze weersomstandigheden is de luchtvervuiling te Vilvoorde tijdelijk erg toegenomen maar men mag niet vergeten dat op andere dagen de bevolking ook dikwijls last heeft van stank.

Graag stel ik u dan de volgende vragen.

1. Kan de controle op de bedrijven verscherpt worden om na te gaan of zij zich aan de voorgeschreven lozingsnormen houden?
2. Indien zij zich allemaal aan die normen houden is het dan niet nodig dat die lozingsnormen herwerkt en aangepast worden?

Vraag nr. 108
van 28 januari 1985
van de heer J. GABRIELS

Rol en betekenis van 11-juli-vingering — Pedagogische activiteiten in de scholen

Op 15 november werd in de scholen les gegeven over de rol en betekenis van de Dynastie. In de lessen werd bijzondere aandacht besteed aan de betekenis van 15 november.

Graag had ik van de Minister vernomen in hoeverre de mogelijkheid is overwogen om pedagogische activiteiten tot ontwikkeling te brengen op 11 juli of daaromtrent in verband met de betekenis van deze datum in het kader van de Vlaamse ontvoogdingsstrijd?

Kan daarbij eveneens overwogen worden om de media in te schakelen en aan de scholen de nodige documenten te bezorgen, die de betekenis van 11 juli duidelijk aangeven?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid.

Vraag nr. 109
van 28 januari 1985
van de heer O. MEYNTJENS

Hinderlijke bedrijven en inrichtingen — Indelingslijst

In verband met de indelingslijst van hinderlijke bedrijven en inrichtingen, had ik graag een antwoord op volgende vragen.

1. Welke normen en bepalingen werden er gehanteerd bij de opstelling van de indelingslijst van hinderlijke bedrijven en inrichtingen?
2. Van wanneer dateert deze indelingslijst?
 Wordt deze indelingslijst regelmatig herzien en aangepast?
 Zo ja, van wanneer dateert de laatste aanpassing of herziening?
3. Welke hinderlijke inrichtingen of bedrijven komen op deze indelingslijst voor?

Vraag nr. 110
van 28 januari 1985
van de heer J. GABRIELS

Plaatselijke kermissen — Extra vrije middag

De beroepsvereniging voor foorreizigers wijst erop dat ingevolge de nieuwe vakantieregeling in het onderwijs de kermissen duidelijk een achteruitgang **voelen ingevolge** het feit dat men veelal bij plaatselijke kermissen geen verlof meer kan of mag geven. Er is **wel een** mogelijkheid om les te geven op bijvoorbeeld woensdagmiddag, waardoor men uren van andere dagenⁿ, bijvoorbeeld de maandagmiddag, kan **vervan-**

gen. Foorreizigers zijn vaak afhankelijk van dit soort factoren.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Heeft de beroepsvereniging voor foorreizigers met u contact gehad inzake het vrijaf geven voor het kunnen bijwonen van de kermismaandagen?
 Welk standpunt neemt de vereniging in en welk standpunt neemt u zelf in?
2. Is het juist dat de vrije dagen door de Vlaamse Executieve worden vastgesteld? Heeft de Minister van Onderwijs daarin geen enkele zeggenschap?
3. Is er geen enkele afwijking meer mogelijk om een vrije middag extra te voorzien juist met het oog op de plaatselijke kermis?
4. Welke omzendbrieven heeft de Minister tot op heden reeds laten geworden aan de inrichtende machten om de mogelijkheid te gebruiken een extra vrije middag toe te laten, waarbij de plaatselijke kermis kan bijgewoond worden? En is het dan zo dat deze vrije middag op een ander ogenblik moet gerecupereerd worden?
5. Zijn er inrichtende machten, die dit systeem reeds ingevoerd hebben?
6. Is de Minister bereid om de inrichtende machten nogmaals op deze mogelijkheid te wijzen?

Vraag nr. 112
van 28 januari 1985
van de heer J. GABRIELS

Biologische afbreekbaarheid oppervlakte actieve stoffen in detergentia — Toepassing en controle naleving Europese Richtlijnen ter zake

Wasmiddelen, die niet voldoende biologisch afbreekbaar zijn, vormen een belangrijke vorm van vervuiling van de huishoudelijke afvalwaters.

Ingevolge de Europese Richtlijnen van 31 maart 1982 (82/242 en 82/243) betreffende de niet-ionische detergentia en betreffende de anionische detergentia is de eis gesteld dat de oppervlakte actieve stoffen in de wasmiddelen voor minstens 90 % biologisch afbreekbaar moeten zijn.

Daarbij moeten controlemogelijkheden voorhanden zijn om te kunnen vaststellen of inderdaad de oppervlakte actieve stoffen in de wasmiddelen aan die eisen voldoen. Wanneer dat niet het geval is mag dit wasmiddel niet op de markt worden gebracht.

Graag had ik van de geachte Minister het volgende vernomen.

1. Worden de normen, vastgelegd in het KB van 23 maart 1977 betreffende de graad van biologische afbreekbaarheid van bepaalde oppervlakte actieve stoffen in detergentia, toegepast?
2. Hoe vaak en bij welke bedrijven wordt het bepaalde in artikel 3 van het KB van 23 maart 1977 toegepast, waarin namelijk bepaald wordt dat controlemethodes kunnen toegepast worden ingevolge de OESO-methode, gepubliceerd in het

technisch verslag van de OESO van 29 december 1970?

3. Hoe kan u in functie van deelvraag 2 verklaren dat u geen resultaten bezit van proeven, die toelaten te verklaren dat detergentia al dan niet voor 90% biologisch afbreekbaar zijn?
4. Is het zo dat er geen controle uitgeoefend wordt bij de fabrikanten van detergentia?
5. Tot wiens bevoegdheid behoort het tot integratie over te gaan van de Europese Richtlijnen van 31 maart 1982 in de Belgische wetgeving? Welke stappen werden tot op heden ondernomen op dit vlak tussen de Belgische Regering en de Vlaamse Executieve?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid.

Vraag nr. 113
van 28 januari 1985
van de heer J. GABRIELS

Bilateraal overleg België- Nederland inzake grensoverschrijdende milieuhinder — Stand van zaken

De Minister van Buitenlandse Betrekkingen deelde mij op 18 mei 1984 mee dat bilateraal overleg met Nederland over specifieke problematiek voor geplande industriële activiteiten naargelang hun milieubelastende aard thans niet plaatsvindt. De klassering van bedrijven en de daaraan gekoppelde exploitatievoorwaarden behoren tot de bevoegdheid van de gewesten.

In het kader van de Benelux-gedachte is het allesbehalve hoopgevend dat men aan beide zijden van de grens niet weet wie waar wat doet. Immers aan Nederlandse zijde heeft men tot op heden nog geen overleg gepleegd over de uitbreiding van het vliegveld Zuid-Limburg, de uitbreidingsplannen van DSM de mergelafgravingen en de grindproblematiek.

Bovendien stelt zich aan Waalse zijde het probleem van de gewestplannen en ontwerp-gewestplannen.

Graag had ik van de Minister het volgende vernomen.

1. In hoeverre vindt er op ministerieel, provinciaal, en gemeentelijk niveau overleg plaats met Nederland? Zo ja, welke frequentie heeft dit overleg en vooral welk gevolg?
2. Acht de Minister het haalbaar een indeling van categorieën tot stand te brengen over geplande industriële vestigingen langs de grens met Nederland en Frankrijk? Welke stappen zijn op dit vlak tot op heden reeds ondernomen?
3. Op welke termijn zal er enige zekerheid zijn omtrent de Waalse gewestplannen en ontwerp-gewestplannen.

Hoeveel gewestplannen zijn er in Wallonië?

Welke gewestplannen werden er bij ministerieel besluit goedgekeurd?

Welke informatie is er over het gewestplan Luik: is dit bij ministerieel besluit goedgekeurd en welke opties zijn er in relatie tot de provincie Limburg die van belang zijn?

4. Welk overleg heeft tot op heden plaats gevonden in verband met de uitbreiding van het vliegveld Zuid-Limburg, de eventuele uitbreiding van DSM in Geleen, de ontwikkelingen op het vlak van de mergelafgravingen, de ontwikkelingen op het vlak van grindexploitatie langs de Maas in Vlaanderen en Nederland?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid en aan de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud.

Vraag nr. 114
van 29 januari 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Zinkfabriek te Rotem — Resultaten bodemonderzoek inzake zware metalen

Met mijn parlementaire vraag nr. 5 van 9.11.1984 stelde ik u vier vragen en enkele sub-vragen in verband met het bodemonderzoek op zware metalen rond de voormalige zinkfabriek te Rotem.

Kan de Minister mij de resultaten van de bodemonderzoeken meedelen, waarvan sprake in vragen 2 en 4 van genoemde parlementaire vraag?

Vraag nr. 115
van 30 januari 1985
van de heer D. VERVAET

Opslagplaats voor gevaarlijke stoffen te Malle — Maatregelen

De Union Carbide heeft een exploitatievergunning ingediend voor de ingebruikneming van een magazijn te Malle. Dit magazijn is gelegen op 500 m van de woonkern van Zoersel.

De lijst met producten waarvoor de Union Carbide een vergunning heeft gekregen bevat zeer gevaarlijke stoffen die bij eventuele brand tot ontploffing komen en een toxische gaswolk zullen veroorzaken. Dergelijke ondernemingen mogen maar gevestigd worden in daartoe bestemde industriële zones, waar de nodige maatregelen kunnen worden getroffen en gevolgd.

De bevolking van Zoersel en Malle is sterk gekant tegen deze opslagplaats. Zij hebben immers de giframp van Bhopal fris in het geheugen.

Graag stel ik u hierover de volgende vragen.

Is er al een definitieve beslissing genomen over de Union Carbide exploitatievergunning?

Zo ja, welke?

Zo neen, kan Union Carbide geen andere inplanting vinden die niet zo dicht bij een woonkern gelegen is?

Vraag nr. 116
van 31 januari 1985
van de heer L. VANHORENBEEK

Privé-stort Canivet te Haasrode — Toezicht

OVAM verzocht het gemeentebestuur van Oud-Heverlee over te gaan tot de sluiting van het privé-stort Canivet te Haasrode. Het gemeentebestuur verzocht daarom de privé-uitbater vóór 27.12.1984 te voldoen aan de wettelijke voorschriften ter zake.

Mij werd medegedeeld als zouden er op woensdag 16.1.1985, na 19 uur 's avonds, nog stortingen aldaar verricht zijn.

Mag ik van de Minister vernemen of deze stortingen gecontroleerd en ingeschreven werden door de toezichter?

Vraag nr. 117
van 31 januari 1985
van de heer L. VANHORENBEEK

Samenwerkingsakkoord tussen VLIR en Open Universiteit te Heerlen — Aantal Belgische inschrijvingen en studieprogramma

Door de VLIR werd een samenwerkingsakkoord getekend met de Open Universiteit te Heerlen (Nederland).

Mag ik van de geachte Minister een antwoord vernemen op de volgende vragen.

1. Hoeveel Belgische onderdanen een aanvraag tot inschrijving gedaan hebben bij de Open Universiteit te Heerlen?
2. Hoeveel Belgen reeds aanvaard werden?
3. Welke de verdeling er van is per studierichting qua aanvragen en aanvaarding?

Vraag nr. 118
van 1 februari 1985
van de heer J. DE MOL

Uitwasemingen van allesbranders — Maatregelen

Allesbranders geven veel luchtvervuiling en stellen de gebruikers bloot aan extra risico's. De nadelen voor het milieu ontstaan door enerzijds de manier van stoken en anderzijds de brandstof die men kiest.

Allesbranders zijn over het algemeen te groot voor ons klimaat. Het gevolg is dat meestal te weinig lucht wordt toegevoerd, zodat er een onvolledige verbranding is. Daardoor wordt een reeks produkten van onvolledige verbranding gevormd: koolmonoxide, roet, aldehyden en polycyclische aromatische koolwaterstoffen. Volgens een onderzoek door de interfacultaire vakgroep energie en milieukunde van de Groningse universiteit geeft één allesbrander, gestookt met weinig luchttoevoer, ongeveer evenveel luchtverontreiniging als honderd gaskachels. Sommige brandstoffen, zoals sloophout dat vaak geverfd en geïmpregneerd is, versterken nog het proces dat schadelijke verbindingen in de lucht brengt.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen.

1. Hoeveel houtkachels en allesbranders worden momenteel in Vlaanderen gebruikt? Is het niet aangewezen bij de verkoop van allesbranders een gebruiksaanwijzing voor een zo milieuvriendelijk gebruik als mogelijk is, te voegen?
2. Uit het impregneermiddel pentachloorfenol ontstaat dioxine. Vandaar dat dit middel in Zweden verboden is. Onder welke omstandigheden kan bij verbranding van geïmpregneerd hout dioxine vrijkomen? Zijn er reeds maatregelen genomen om dit middel ook hier te verbieden? Staat op impregneermiddelen op basis van pentachloorfenol duidelijk vermeld dat uit dit middel dioxine kan ontstaan?
3. Bestaan er door de bevoegde overheid opgestelde grenswaarden voor concentraties van polycyclische aromatische koolwaterstoffen? Hoe en door welke instantie wordt controle op de luchtvervuiling door deze stoffen uitgevoerd? Welke resultaten hebben deze controles tot nu toe opgeleverd?

Vraag nr. 119
van 1 februari 1985
van de heer L. PANS

Stortplaats Interleuven te Binkom — Sluiting

In het Hageland, en meer in het bijzonder in Boutersem is er heel wat ongerustheid bij de bevolking ontstaan, omdat als gevolg van de voorziene sluiting van het stort van Interleuven te Binkom in 1986 men aan het uitkijken is naar mogelijke nieuwe stortplaatsen.

Een mogelijke inplantingsplaats, die overwogen wordt zou de Kerkomse Zandgroeve zijn.

Zou de geachte Minister mij een antwoord kunnen geven op volgende vragen?

1. Is het juist dat het stort van Interleuven in Binkom zou dichtgaan? Indien ja, om welke reden(en)?
2. Is het juist dat er overwogen wordt de Kerkomse Zandgroeve als stortplaats te gebruiken?
3. Zijn er ter zake al dossiers samengesteld en al voorstellen van de administratie gedaan?
4. Welke zijn de andere mogelijke inplantingsplaatsen die overwogen worden?

Vraag nr. 120
van 4 februari 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Kerkom-Groot-Boutersem — Inplanting stortplaats

In Kerkom-Groot-Boutersem heerst ongerustheid naar aanleiding van geruchten en/of plannen nopens de inplanting van een stort op haar grondgebied.

Ben actiecomité werd inmiddels opgericht en een volksvergadering op het getouw gezet, waarbij meerdere belangen betrokken worden.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Hebt u kennis over plannen nopens een inplanting van een stort te Kerkom (Hageland)?
2. In bevestigend geval:
 - a. wie is de initiatiefnemer en hoe ver staat het dossier op dit ogenblik?
 - b. wat is de preciese reden om in een zandgroeve te Kerkom een nieuw vuilnisbelt te creëren?
 - c. werden de negatieve consequenties met betrekking tot de omliggende agrarische gebieden, fauna, flora, grondwater en plaatselijke bevolking reeds onderzocht?
Zo ja, met welke resultaten?
 - d. heeft de Minister kennis van het feit dat in en rond de bedreigde zandgroeve een niet onbelangrijk leven van wettelijk beschermde dieren voorkomt? Wordt met dit feit rekening gehouden bij het behandelen van dit dossier?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud.

Vraag nr. 121
van 6 februari 1985
van de heer J. DE MOL

Vestiging van een OVAM-modelstort te Rumst-Terhagen — Stand van zaken

De OVAM heeft plannen om te Rumst-Terhagen een modelstort voor industriële afval op te richten. De vestiging van een modelstort op de door OVAM gewenste plaats stuit echter op stedenbouwkundige bezwaren. Zo wordt het gewestplan ernstig geschonden vermits het superstort gepland is naast en voor een klein gedeelte zelfs op woonuitbreidingsgebied. De hoogte van het hoogst mogelijke stortvlak zou verscheidene meters boven de noklijn van de daken uitsteken.

Zelfs wanneer strikt aan alle uitbatingsvoorwaarden voldaan wordt, is enorme lawaai- en reukhinder voor

de inwoners van Terhagen en Bosstraat/Boom niet uitgesloten.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. In welke fase verkeren deze plannen van OVAM?
2. In welke mate valt dit voorstel van OVAM te rijmen met de voorstellen van de GOM-Antwerpen die minimaal drie regionale stortplaatsen voorziet: één in de Kempen, één in het havengebied en eventueel één in Mechelen?
3. Het geplande OVAM-modelstort is in geen geval een valabel alternatief voor het Antwerpse havengebied en de Kempen. Zijn er voorstudies gemaakt over de vervoersproblemen die dit stort zou meebrengen? Zo ja, welke waren hiervan de resultaten?
4. Wordt reeds een aanvraag tot herziening van het gewestplan ingediend met het oog op de inrichting van dit stort?

RECHTZETTING

Bulletin van Vragen en Antwoorden Nr. 10 van 5 maart 1985

— Blz. 426-427 :

Vragen nrs. 59 en 60
 van 15 januari 1985
 van de heer W. Peeters
 tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, onder te brengen in rubriek :
 .. 1. A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4) ”
 i.p.v. in rubriek : „ B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5) ”.